

Κινηματογραφικός Στάλν

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΡΙΘ. 9

ΑΘΗΝΑΙ 27 Φεβρουαρίου 1927

ΡΑΧΗΛ ΜΕΛΛΕΡ

Μία ωραία σκηνή από το Έργον «Κόρμεν» με την διάσημην Ισπανίδα καλλιτέχνηδα το οποίον θα προβάλλουν λην προσεχώς οι κινηματογράφοι «Σαλόν Γκιτίλ» καὶ «Πάνθεον».

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3.50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ			ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ	
'Ετησία Δρ. 150.—	'Εξάμηνος > 80.—		Διά μίαν φοράν ό στίχος . . . Δρ. 5.—	Μέχρι τριών δημοσιεύσεων ό στ. > 4—
Τρίμηνος > 40.—	'Εξωτερικού Γενικού 'Ετησία Διρ. 'Αγγλ. 1.—	'Ανω τριών δημοσ. ό στίχος > 3.50	'Η σελίς . . . > 40.—	
'Εξάμηνος > 1)2	'Αμερικική 'Ετησία Δολλάρια 5.—	Γραφεία: Σ' Φωλλέου; 7 (Στου Πάππου)	Είς τό ξξωφύλλον ή σελίς . . . * 50.—	
ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 9		Τηλεγραφήματα: 'ΚΙΝΗΜΑΤ. ΑΣΤΕΡΑ., ΑΘΗΝΑΣ	ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 3.50	

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΩΣ ΘΕΑΜΑ

ΠΩΣ ΤΟΝ ΒΛΕΠΟΜΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΝ

Είναι χιλιάδες οι θεαταί που παρακολουθούν τακτικά τους κινηματογράφους. Από αυτούς αν ξεπαιρέση κανείς τους ελάχιστους χαρομέρηδες ή περιέργους που δεν ξεύρουν πώς να σκοτάσουν την ώρα τους, οι άλλοι όλοι είναι γνησίοι φίλοι του κινηματογράφου οι οποίοι δεν έννοσιν να χάσουν ούτε ένα έργο παιζόμενον εις τήν κινηματοθέατρον.

Φυσικά είναι περιττόν να προσθέσωμεν ότι οι περισσότεροι πάντες από τους τοκτικούς θαμνάδες των κινηματογράφων άνηκουν εις τήν άσθενή φυλήν. 'Αλλά αυτό επί του παρόντος όλιγον μας ένδιατρεί. 'Εκείνο κυρίως που θέλομε να τονίσωμε έδώ είναι ό τρόπος ή μάλλον ή ψυχική διάθεσις με την όποιαν παρακολουθεί τόν κοινόν τήν κινηματογραφικά έργα. Καί θα ήμπούσε κανείς επί του προκειμένου να κινή τās έξής παρατηρήσεις:

- α) 'Οτι υπάρχουν θεαταί που ηγαίνουιν εις τόν κινηματογράφον διά να συγκινήθωσιν.
- β) 'Οτι διάχουν έπίσης θεαταί που ηγαίνουιν εις τόν κινηματογράφον διά να δδασθώσιν.
- γ) 'Οτι υπάρχουν άλλοι που θέλουιν να πλουτίσωσιν τούς γνάθους των και να γνωσώσιν μέρη εις τήν όποιαν δεν έπηγαν ποτέ ούτε υπάχθη έπίς να μεταβώσιν.
- δ) 'Οτι υπάρχουν θεαταί που επιδιώκουν να λησμονήσωσιν τήν φροντίδα της ζωής άδαφορύντες για τόν ελδος και τήν άξια του έργου που θα ίδωσιν, και
- ε) ότι οι περισσότεροι θεαταί κατά κανόνα προτιμούν τήν αισθηματικά έλαφρά έργα άνεστραφίτους των άντιλήψεων που έχουν και αυτοί οι ίδιοι.

Και έρωτάται τώρα, 'Αλλοι αυτοί κατορθώνουν αυτό που επιδιώκουν εις τους κινηματογράφους; Δέν επιτμήθω βέβαια να υπομνησθώ τήν άντιλήψην κανενός. Νομίζω όμως ότι μάλλον δέν τό κατορθώνουν. Δτόι ώριμωμένως οι θεαταί δέν έμβραθούν εις τās λεπτομειρείας των φιλμ. 'Αλλοι προσέχουν πάντοτε να παρακολουθώσιν τās γενικές γραμμάς του έργου που βλέπουν και να βγίζουιν τās συμπεράσματά των από αυτές. Αυτός είναι ό λόγος διά τόν όποιον ένα φιλμ, πολλές φορές παρεξηγείται από τόν κοινόν και σχολιάζεται κατά τρόπον που δέν τώ άξίζει. Τά πλέον συνηθισμένα γεγονότα της ζωής, τά πλέον τετριμμένα θέματα και τήν κοινότητα των κινηματογραφικών έργων συμβαίνει πολλές φορές, είτε διότι είναι καλλά σκηνοθετημένα, είτε διότι παίζονται από δυνατούς και ώραιους ηθοποιούς, γιά άποκοπήν φημι άριστοφυγματος, ένθ' άλλα τών όποιων ή άξια είναι άναμφιβάτητος δέν άρέσουν εις τόν κοινόν διότι δέν

παρέχουν εις αυτό άρκητήν οίδηματικήν τρυφήν.

'Ο μικρός Λόρδος, κάπνης τό άριστόγραμμα αυτό εσημειώσεσιν τόν έπαιχτήν ώς έργον κινηματογραφικόν ένθ' ούτανιόν ή Μανίν Λεσκή ένω έργον εις τούτοσιν τίποτε περισσώτερον δέν βλέπει κανείς εκτός από δύο νέους άπελαπτικά έξωστρεμένους, γιά διαρκώς, κλαίνοντας διά τήν ιστορικήν παρεξηγήσιν που μπαίνει άνάμεσά των και ή όποια κλονίζει τήν έμπιστοσύνην τού έδως προς τόν άλλον, ξεπερνάει κυριολεκτικώς τόν κοινόν, τόν όποιον έν τούτοις, δέν ήτο καθόλου ρομαντικό.

'Ενθυμηθείτε επίσης ένα άλλο έ. γον του όποιου ό τίτλος μου διατεθή και τό όσιον παχίζη εις τό «Σπλένιτ». Τό έργον αυτό, είχε χαρακτηρισθή ώς παιδικόν διά τόν λόγον ότι οι πρωταγωνισταί ήσαν μαθηταί του γυμνασίου. Καί ά έτυχεν έπίσης πανηγυρικός διά να επιτύχη ένα άλλο του είδους της «Μινόν». Καί έτειδή χωρίς να τό θέλω, εύρέθην εις τήν άνάγκην να θξώ τά αισθηματικά έργα νομίζω ότι δέν είναι άσποιν να άσκηληθώσιν πρώτα πρώτα με αυτά.

Πόσοι λοιπόν έννοσιν και άντιλαμβάνονται πραγματικά τήν προβολήν μιας περιπατήσης έρωτικής ή παιδείας; 'Οτι εις όλους άρέσουν περι αυτού ούδεμία άμφιβολία υπάχρη. 'Ας ίδωμεν όμως οι κινηματογραφικοί έρωτες κτ' ρ'ώνουν να έπιβάλλουν τήν έννοια των και εις τήν ψυχήν τών θεατών; Τό π. άγμα είναι όλοιο άσοκολον άλλα τά προσπαθώσιν να δώσωσιν τούς αναγνώστας μιά ιδέα. Καί πρώτα, πρώτα, σύμφωνα προς τήν λογικήν εις τόν τόπον μας κοινωνικά έθιμα ένς νέος που αγαπά μιά νέα όφείλει να τήν είναι πιστός και να έη γενικός άγαθός πρόθεσις. Καί δέν φθάνει ή όσον αυτό. 'Οφείλει να έχη υπ' όψει του ότι ή νέα τήν όποιαν θ' αγαπήσιν να είναι κοινωνικός εις τόν ίδιον έπίπεδον που ευρίσκειται και αυτός άνω όχι εις ήώιωτερον, όπερ τό θέλουσιν οι γονείς. 'Εάν έσπερσμεν όμολίγας περιπτώσεις κατά τās όποιās ώριμωμένοι νέοι της 'Ελληνικής κοινωνίας άκολουθώσιν τόν δρόμον της καρδιάς των, όλοι οι άλλοι σκεδόν όταν πρόκειται ν' άπολαύσωσιν να θέσωσιν τέρμα εις τήν νεακήν των έπιθυμίαν άκολουθώσιν κατά κανόνα τό κατά συνθήκην έπικατήρησιν ήμιν της επαφής: προς τούς γονείς εις της συγκαταθέσεως των όποιαν κανονίζονται να ή όλοία. 'Ενωσεται ότι έπει τό έκαιμαν όλοι οι νέοι σήμερα που δέν άνηκουν εις τήν άσποιν έκείνων που έχουν αίσθησαστικώς τόν δικό μας κοινόν, και φυσικός και λογικός για όλα τά πολιτισμένα Κοινά, όρχας, τί συμβαίνει όμως εις τόν τόπον μας. Συμ-

βαίνει ότι οι μέν τολμηρά και άτίθασοι νέοι παντρεύονται άποκοπήσως οι δέ άλλοι οι όποιοι είναι και οι περισσότεροι άποφειγούν να εισέλθουν εις τόν νυμφώνα διότι τούς τρομάζει αν ανέπειτα τού γάμου. Εί α. ή δέν είναι δικαιολογημένο, αυτό είναι άλλη υπόθεσις. Τό άποτέλεσμα είναι ότι όλοι άναγκάζονται μηδέ τώ υποφανομένου έξυμωμένου, να διατηρώσιν άφρονον σάδιον έδώ, άμφίβολον εκεί, σοβαρά πάρα πάρα, εύθυμον παρά κάτω και όλίγον τήν δικλωματικήν παντοφ. Σαδεδόν φρόνησις και άποραστική διάθεσις είναι άσσοκολον να συναντηθώσιν εις τούς νέους της ίδιής; μας Κοινωνίας. Καί τούτο διότι έσι είναι πλασματική ή Κοινωνία μας. Καί αυτός είναι ό λόγος διά τόν όποιον δέν είναι δυνατόν να επιδύσασιν εις τήν ψυχικήν τού ελληνικού Κοινού τή έλαφρά αισθηματικά έργα τών κινηματογράφων και μόνο μεμικρς στιγμιαίας συγκινήσεις προσέσωσιν. Δ τάξει μου έαν ένδότησε θεατήν άνδρα ή γυναίκα, που να έπεισθη τέλος πάντων, έίτα από τήν άπειρίαν των έρωτικών σκηνών που είδεν εις τούς κινηματογράφους, ότι δέν είναι και πολύ σπουδαίον πράγμα άν τήν ίδιαν ήμεραν και τήν ίδιαν στιγμήν που θα σνη τάτο με ένα πρόσωπον που θα έρωτεύετο, να φιληθή ή και νά πραγματοποιήσ ης π έον ρεαλιστικός του ίδεας. Δεις τέ μου έναν άλλον που θα έ είλετο ότι δέν σηκάνει τίποτε τό παρελθόν ένός νέου ή μιας νέας όσοδήποτε άνήλικον και άν ύπέρζε και ότι ό έρως δέν έστρέφει τό πα ελθόν άλλα μόνον να παρόν και βαθίζει προς τό μέλλον.

Αί πολύ συγκλονιστικά έρωτικά σκηναι, εάν προσέξη κανείς εις τούς κινηματογράφους είναι πάντοτε εκείνοι που εις τας όποιās κυριαρχεί ή άμοιβαία άγάπης και ελικριότητι που έ δηλώνονται με τήν πίστιν και τήν άφοσίωσιν των έραστών και αι ποια θριαμβεύουν εις τό τέλος υπό μορφήν ένδυσως ένόπως. Ποσοι εις τόν θεατάν έχουν μιμηθή έως τώρα τās σκηνάς αυτές; Κανείς. 'Εχουν πράσιν από τήν δόνην χιλιάδες έρασταί πάσης τάξεως, πλούσιοι και πτωχοί, οι όστιν με μωροίσι κινδύνους, με άτετριμμάτους περιποιείσιν και άφανίστου υ: άγώνας, παίζουιν τό μεγαλύτερον δράμα της ζωής των χάριν έίτης. Καί όμως έξ όσων γνωρίζωμε έμεις τά μόνα πράγμα α που άφήνουν έντύπωση εις τούς θεατάς από τās σκηνάς τού είδους αυτού, είναι τά περιπατή φιλία, ή τό πολύ πολύ έα όργον νυμφεκής κρηπίδας. Με λίγα λόγια ά πάρωμε υπ' όψει ότι οι υπόθεσεις των έλαφρων αισθηματικών έργων περιστρέφονται συνηθώς γύρω από ένα τρίγωνον δηλαδή εκείνον, εκείνην και τόν τρίτον ό όποιος άποτελεί πάντοτε τήν άφορήν της έξελίξεως της υπόθεσεως, ήμπορεί να πη κανείς ότι όλοι σκεδόν οι ό θοταί των κινηματογράφων δέν κάμουν τίποτε άλλο παρά να μιμνησθώσιν τόν τρίτον. 'Αλλά ήμπος και ή γυναίκες με δλη τήν ετασθησασα που έχουν καταλαβάνουν περισσότερο τήν έννοια μιας αισθηματικής ταπίας; Δέν βρωσθε. Αί άναγνώστρια ίσως ατήν τήν στιγμήν να μη συμφωσώσιν με τήν άντιλήψην μου ατήν και να διαμαρτυρώσιν ίσως διότι υποκτιμώ τήν νοημοσύνην των. Πιθανόν να πλανώμαι επί του σημείου αυτού. 'Οποσδήποτε όμος ή ήθελε να έξρω, άν έπιχαρούσε κανείς να φερθή διά πρώτην φοράν έννοιαίτα, εις άναόητος γυναικία φιλην τού κινηματογράφου, όπως άκριβώς φέρονται οι έρασταί των κινηματογράφων προς τās νέας που αγαπούν, θα έδεδόγουν μιά τέτοια έπίθεσις, ως φυσικήν χωρίς να τήν παρεξηγήσωσιν ή θά έστειλαν στον διάβολον τόν τολμηρόν Δόν Ζουάν; Θά έκαιμαν άσφαλώς τό δεύτερον. Διότι ή γυναίκες της ίδιής; μας Κοινωνίας, δέν έχουν άποκτισει άκόμη τό δικαίωμα της αυτοδιάθεσεως τού σώματος. Καί είναι έλόπιμον να μη έννοσιν άκόμη τήν πραγματικήν έννοια μιας αισθηματικής ταπίας.

Θ. Τσακιδίσης

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ		
Στέλλα Παπαδοπού, Χανά	1-2-1927	μέχρι 30-1-1927
Κνο. Σακελάκης »	1-2-1927	» 30-4-1927
Κ. Χωνιάτος και Σια, Π. Φάλλορ	1-1-1927	» 30-12-1927

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

— Η γνωστή όπερέτα του Γουσταύου Κάντελμ-πουργκ «Η τρελή Δόλια» πρόκειται να πιλοισασθή και αυτή εις τήν δόνην. 'Ο Ριχάρδος 'Αιχαπεργκ ό μοντεριστής αυτός σκηνοθέτης της «'Αγνης Σουίνους» και τού νού προβαλλόμενου εις τήν «Σύρα Πάλας», «Μπαμ-άς με τό στατό» και τώσων άλλων ώραιων φιλμ άνέλεψε διά λογαριασμόν της U.F.A. τήν σκηνοθεσίαν. 'Ερωταγωνισταί είναι ή ασπασκία και τώσων θεακτική Άλιαν Χάρφρεν και ό Χάρου Χάιμ.

— Τά ώραια εμα πόδια τού Βερολίνου» είναι ό τίτλος τού νέου φιλμ της 'Ελλην Ρίχτερ και λογαριασμέν τς U.F.A. και τού όποιου αι φωτογραφίαι μόλις έτελειώσαν. 'Η έπιτοχία τού φιλμ προβλέπεται μεγάλη διότι πλην τών ικανών ηθοποιών θα λάβουν μέρος τό μπολέττο της; Maller-Rene και αι περίφημοι Dodge Sisters.

— Η Panepura-Film G. μόλις έτελειώσε τās έσωτερικές φωτογραφίας τού φιλμ της «Η έρωμένη», τού όποιου σκηνοθέτης ίνε ό Robert Wiene και εις τόν όποιον πρωταγωνιστεί ό Χάρυ Λίτκε.

— Ο Friedrich Zelnik και ή Λυά Μάα μόλις έπέσπεσαν εκ Σικελίας όπου είχαν εκδώσει μαζί με μεγάλο έπιτελιον συνεργώων διά «έσωτερικά» φωτογραφίας τού νέου φιλμ της D. L. S. «Der Zeigener baron». Τό φιλμ αυτό ύπολογίζεται ότι θα προβληθή έντός τού Φεβρουαρίου και θεωρείται ότι θα είε ένα από τά καλύτερα της έφενετικής παραγωγής.

— Ο Robert Land γράφει τόν νέον φιλμ τού Arthur Ziehm, «'Αφροδίτη με φράκο» με πρωταγωνιστάς τήν Κάθμεν Μπρόν και τόν Γκέρουγ Άννιάττερ.

— Τό νέον φιλμ της Lee Parry όνομάζεται «Η ελαφρομυλή Τουρβίλα». Είς αυτό λαμβάνει μέρος και ό Γουσταύος Φρέιλνχ θεακτικός πρωταγωνιστής της Μητροπόλεως.

— Είς τό «Καπιτόλ» τού Βερολίνου θα προβληθή έντός τού μηνός τό νεώτερον έργον της γήσης; Norma Tallmadge «Κική».

— Αί έγχαίσι διά τās φωτογραφίας τού νέου φιλμ τού Κάρλο 'Αλβίνι «Ένας έννοτιόν όλω» βούινουν προς τό τέλος.

— Η Phoebea γράφει ήδη ένα νέο φιλμ «Η νύκτα τού γάμου υπό τήν θεούσταν τού Graham Cutts και με πρωταγωνιστάς τόν Χάρου Λίτκε και τήν Λιλό Νταμπίτ.

— Είς τό Primus Palast τού Βερολίνου προβάλλεται ένα ώραιότατο φιλμ «Ο κόρης της 'Απικηρής» με τόν Χάρου Λίτκε και τήν Κρίς Χάιντ.

— Ένα άπό ταύτα στήματα της U.F.A. τό «Βαριετέ» προβάλλεται ήδη εις τήν Imperial) τό κοινό θέατρον τού Πιασίου με έξαιρετικήν έίτιωσίαν. 'Η προμετέρα ήσαν ένα έξαιρετικό Soiree de Gala.

— Η U.F.A. άπέστειλε ένα νέο μεγάλο θέατρον στό Βερολίνο, 300) θέσεων, ένα δηλ. από τά μεγάλα της Γερμανίας.

— Η Lya Mara άέκτησε προσωπικώς τό δικαίωμα της κινηματογραφίσεως της περιφήμου όπερέτας τού Leo Fall «Die Kaserin».

— Τά δύο τελευταία φιλμ της Terra είναι «Η τραγωδία μιας κατεστραμμένης» με σκηνοθέτη τόν H. Steinhoyz και «'Εμφορμόν έρωτος» με σκηνοθέτην I. Jprey.

— Η «'Αγνή Σουζάνα» ή θεμασία αυτή όπερέτ, τήν όποιον εθουμάσμεν συγχρόως με τό Βερολίνο προβάλλεται ήδη εις 3 μεγάλα θέατρα της Στοκδόλμης με έξαιρετικήν έπιτυχίαν.

— Ο έρπενετός χορός της «'Ενώσεως» τού Κι ηματογράφου ώλαθη διά τήν 2η Φεβρουαρίου. 'Η έπιτυχία του σ.ομηνεται μεγάλη, ή δέ U.F.A. άνέλαβε τήν κινηματογραφίαν. 'Ισως λοιπόν να δώσμε και εις τās 'Αθήνας εις ένα U.F.A. Woch enselan.

— Είς τήν Γερμανίαν έργάζονται 3 798 κινηματογράφοι εκ των όποιων οι 2000 έχουν ένα πρόγραμμα τήν έβδομάδα και οι λοιποί 2 προγράμματα καθ' έβδομάδα.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΣΠΑΡΤΙΤΙ» ΚΑΙ «ΜΟΝΤΙΑΛ»

Αθήναι 21-27 Φεβρουαρίου 1927

Ο ΛΕΜΒΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ

Βαρκάρης	Γουίλιαμ Μπόρντ
Πρίγκηψ Δημήτρη	Βίκτωρ Βαρκόνι
Μαρισούχα	Τζούλια Φαίτ
Πριγκήπισσα Βέρρα	Έλντορ Φαίτ
Θεόδωρος Κόσλωφ	Στεφάν

ΤΑΙΝΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ CINE ORIENT - ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΙΚΑ»

(Συνέχεια και τέλος)

Οι όμηροι τραυματίες τρέχουν άτακτα, κάτω. Ένας, γεροντώτερος, πλησιάζει τον πρίγκηπα και του λέει: «Υψηλότατε, μιά τρέξιμ' είνε έτ' μη κίτω στην κήτο. Υπόσχου μέσα και φορέματα για να μεταμφιεσθήτε σέ χωρικούς.»

Ο γέρον πρίγκηψ άάραχος καθίξ' στο τραπέζι του και φωνάζει στην κόρη του:

— Βέρρα παιδί μου, τ'ο τραπέζι είν' έτοιμο.

Δέν έπρόφθασε όμως να τελειώη τή φράση του και ο Φεοντώρ με τούς άνθρώπους, του άνοιξαν τή πόρτα τή, τραπεζαρία.

— Μας συγχωρείτε, λέει προχωρώντας πρὸς τούς πριγκηπας ο Φεοντώρ. Μας συγχωρείται που άγγήσαμε λίγο για τ'ο γεύμα.

Και άποτεινόμενος, πρὸς τούς συ τρέφους, του:

— Περάστε σύντροφοι, τούς λέει. Ο πρίγκηψ και ή πριγκήπισσα μας έχουν κολασμένους στο γεύμα.

Ο πρίγκηψ ώτρός από θυμό σηκώνεται ορθός.

— Τι θέλεται έδώ; τούς φωνάζει.

— Ηρόθαμε να γάμε, του άπαντούσε, άί αναστατάται.

— Σεχνάτε ποιός είμαι, τούς ξαναλέει, και έτοιμάζεται να τούς χτυπήσῃ.

Η Βέρρα έπεριβαίνει και του ψιθυρίζει βιαστικά:

— Πατέρα, κίμ' ε, τι σου ζητήσουν. Είνε τ'ο μόνον μέσον για να σωθούμ'.

Οι άπαναστάται τάρχ παιδι κάθονται γύρω στο τραπέζι και άρχίζουν να τρώει. Ο γέρον ύπερήτης; ο μόνος που είχε μείνει κοντά στους κυριους, του, έτοιμος να πεθάνη μαζί τους, φέρνει ένα δισκο με τ'ο φαγητό. Η Μαρισούχα τον πέφνει από τ'ο χέρι α του και τ'ον δίνει στον πρίγκηπα.

— Παιδιά, του; λέει, ο πρίγκηπας; θά μ'ας σεβήρη, σαν νάμαστε τ' άφεντικά του.

Ο πρίγκηψ για χάρι τή; κόρης του που τ'ομαζμένη στέκει σέ μίαν άκρη του τραπέζιου, κάινει ε, τι του ζητήσουν, έμφ' μέσα στο άλλο δωμά με τον Φεοντώρ, θέλησε να ναστατών οργιάξει. Πίνει, τρώγει, σατίζει, κατιστρέφει.

Σέ λίγο τ'ο γλέντι και σεις δύο παρές έχει άναψει.

— Πίνω στην ύγειά τής νεάς Ρωσίας, φωνάζει ένας άντροπος.

— Στην ύγειά τής, άπαντούσε οι άλλοι.

— Αδελφά, κάμ' ε, τι σου ζητήσουν. Είνε τ'ο μόνον μέσον για να σωθούμ'.

Ειλικρινά άκούστηκε ένας προβολιμὸς και ένας άντροπος έωίστηκε μπρὸς στα πόδια του Φεοντώρ. Τι είχε συμβη; Ο γέρον ύπερήτης; που έθεωρησε ε, τι τον έξευτελισμὸν τον κυριων με τον Φεοντώρ, θέλησε να τον σκοτώη. Τον άντελήθη όμως ε, τι ένας άντροπος και έπρόφθασε, βάζοντας τ'ο δικ' του σωμα μπροστά, να σώση τον Φεοντώρ. Τον προβολιμὸν διεδέθη για μιά στιγμή νεκρική σιγή. Οι άντροποι μείνει κατάληκτοι. Συνήλθαν όμως άμέσως και άρχισαν για να πιάσουν τον δολοφόνο.

— Σταθήτε παιδιά, τούς φωνάζει ή Μαρισούχα, ή ό-

ποία μισούσε τή Βέρρα, γιατί νόμιζε ότι τή καλώβλεπε ο Φεοντώρ.

— Στοθήτε, δέν είν' αυτός ο γέρον που πρέπει να τιμωρηθῃ. Αίτια του κακού είνε ή γυναίκα. Αυή πρέπει να πληρωθῃ.

Ο Φεοντώρ είχε μείνει άποσβλωμένος κρατώντας στην άγκαλιά του τον έτοιμοθάνατο φίλο του προσπαθούσε να τον παρηγορήσῃ.

— Δέν πειράζει, του άπαντούσε εκείνος, ή ζωή μου ήταν λιγώτερο χολήση στην πατρίδα από τή δική σου. Χαίρη άδελφ' μου σου κληροδοτ'όλο τ'ο μεριδί τής ευτυχίας μου π'ν δέν έπρόφθασε να δοκιμάσω.

Τ'ετέλειωσε τή φραση του και έκλεισε για πάντα τ'α μάτια χαμοέχοντας στον φίλ', στον προστάτη, στον άδελφό του.

Ο Φεοντώρ, με δάκρυα στα μάτια, τον άκούηρησε άπλά άπαλά στο πάτωμα, τον φίλησε στο μέτωπο και έπειτα τρεμρός τήν ύψη, είνε:

— Έχεις δίκιο, Μαρισούχα, αυτοί πρέπει να πληρωθούμ'.

Και γυρίζοντας πρὸς τον πρίγκηπα και τήν Βέρρα, που άγκαλιασμένοι σέ μίαν άκρη, παρακολουθούσαν με κατάπληξη τ'ο δ. τι γινόταν γύρω τους:

— Ο ένας από τούς δύο σας θ'ι δώση τή ζωή του είνε άντάλλαγμα τή; δικής του ζωής, τούς είνε, δείχνοντας τ'ο νεκρό φίλο του.

— Κανονίστε μεταξύ σας ποιός θάνατι άπό τούς δύο σας.

Ο πρίγκηψ Νικήτας έπροχώρησε και με θάρρος είνε:

— Έμπρός, εγώ θά πεθάνω.

Μά ή Βέρρα τρέξει άμέσως, κοντά του, τον άγκαλιάζει και του λέγει σιγά:

— Πατέρα, για σ'αχ' που αν μείνω στα χέρια τους, είμαι άτιμασμένη. Προτιμώτερος ο θάνατος από τήν άτιμωσι.

Και γυρίζοντας πρὸς τον Φεοντώρ του φωνάζει:

— Είμεθα σύμφωνοι... Έγώ θά πεθάνω!

— Έχει δίκιο ή μικρή, έπι βεβαίως μιά γυναίκα. Μιά νέα ζωή πρέπει να π'ηρωθῃ με μίαν άλλη νέα ζωή.

Ύστερα από τ'α λόγια αυτά άρχισαν όλοι, άρπαζαν ένα σχοινί και τ'ο πέρασαν στο λαμὸ τής Βέρρας. Μά ο Φεοντώρ τούς εσταμάτησε:

— Σταθήτε, τούς λέγει, ή άγώνη είνε έργον των δημιων, κι' έμεις είμασ' ε σκυτάες. Θά τουφεκισθῃ. Έμπρός έλάτε έσεις, καθαρότερο μου τήν με μιά πανταριά.

Άμ' ως καμιά δεκαριά άπαναστάται έπροχώρησαν, ύψωσαν τ'α όπλα και εσημάδεψαν πιρμένοντας τή διαταγή για να πυροβολήσουν. Η Βέρρα, ψυχραμη τώρα παιδί, άφου είχα πάρει τήν άπόφασί του θανάτου, άφηφοσα τής προτεταμένες κόνων των όπλων, έπροχώρησε πρὸς τούς δημιους τής και περιφρονητικά τούς είνε:

— Μά χρειάζεται λοιπόν, ε, οσά, έτοιμους λόχος για να δολοφονήση μίαν άνυπεράσπιστη γυναίκα; Έγώ ενόμιζ' ε, τι θάρρησε ένας άτι' όλους σας γι' αυή τή δουλειά.

Ο Φεοντώρ τήν κόνταξε για μιά στιγμή με θαν, ασ, ο

και συμπάθει, μά βλέποντας πειδ πέρα νεκρό τ'ο σωμα του φίλου του:

— Έχεις δίκιο, τής λέγει, τ'α φσιόγγια είνε πολύτιμα. Γι' αυή τή δουλειά, όπως τ'ο είνε και σύ, ένας είνε αρκετός, κι' αυτός θά είμαι εγώ.

Και άποτεινόμενος στους συντρόφους του:

— Έμπρός, έβγάτε έξω έσεις οι άλλοι, τούς είνε.

— Και άς κλείσουν και τήν πόρτα, έπρόσθεσε ή Βέρρα, εκτός άν είνε άναγκαίον να διασκεδάσουν όλοι έδώ αυτοί με τον θάνατό μου.

Σέ λίγο μέσα στο δωμάτιο εύρισκόντουσαν μόνον μιά πριγκήπισσα και ένας βαρκάρης.

— Έχεις πέντε λεπτά καιρό για να προσενηθῃς, είνε στη Βέρρα τήν πριγκήπισσα ο Φεοντώρ ο βαρκάρης.

Και δείχνοντας τ'ο ρολόγι που έδειχνε έννέα παρα πέντε, τής έπρόσθεσε:

— Σιάς έννέα άκριβώς θά πεθάνης.

Η Βέρρα έπήρε περιφρονητικά τ'ο ρολόγι, έπρωξε τ'ο

συχνήσι, τραγουδούσε κάποτε τ'ο τραγούδι αυτό, για να παίρησε θάρρος στη δυστυχία σου, γιατί να μὴν τ'ο τραγουδήσω κι' εγώ τώρα; Δέν είμαστε Ρώσοι και οι δυο;

Έστ'όθης λίγο σαν σκεπτική και έπειτα έπρόσθεσε:

— Έπειτα τ' άγαπ'ό τόσο αυτό τ'ο τραγούδι!

Ο Φεοντώρ τήν άκουσε σαν γοητευμένη. Τού φαινόταν τόσο γλυκαία, τόσο καλή, τόσο ειλικρινής τή στιγμή αυή!

Έκε νη, χωρίς να γυρισθ' να τ'ον έβ'η, σηκώθηκε από τή θέσι τής, έπήρε σέ κάμπο τραπέζι που ήταν έκει κοντά, έληξε να προυκαλάκι με μυρωδιά, και χώνοντας λίγο κατά γής, του είνε:

— Είνε τριαντάφυλλο. Η μυρωδιά των άνείρων τής ζωής μας. Τιποτε δέν έντυπώνει μίαν άνάμνησι περισσότερο άπ' αυήν. Βαρκάρη, θά με θυμάσαι;

Ο Φεοντώρ έμ'νε άκίνητος. Η γυναίκα αυή, σιγά σιγά με τ'α λόγια τής, έορμενε άθελά του από τή καρδιά του κάθε κακία, κάθε μίσος.

— Αι σύ! ξεμπερδωσε γήγορα με τ'ο καρτίσι, του φώναξαν έσπινικά άπ' έξω οι συντρόφοι του. Έτρεξε, έπήρε ένα ποτήρι με κρασί και:

— Νά, τής είνε, δίνοντάς τής το, πιές, αυτό θά σου δωση θάρρος.

Η Βέρρα ήπιε λίγο. Έπειτα άνασκόηθηκε με τ'ο ποτήρι στο χέρι και κυτάζοντάς τον καλά στα μάτια, του λέγει:

— Βαρκάρη, πιές τ'ο ύπόλοιπο. Πιές τ'ο για να μὴν τρέμη τ'ο χέρι σου όταν θά χτυπήσης.

Φεοντώρ, άκούστηκε και πάλι ή φωνή των άπαναστατών άπ' έξω, αν δέν μοιχέει έού να τήν σκοτώσουν, φώναξε έμάς γι' αυή τή δουλειά.

— Έχεις μισο λεπτό, τής είνε τότε βιαστικά ο Φεοντώρ.

Η Βέρρα τότε έτρεξε, έπήρε από 'κει κάπου ένα κάρθουνο, άνοιξε τ'ο στήθος τής, και άκριβώς, στην καρδιά άπάνω έκαμε ένα σταυρό και δείχνοντας τον στον Φεοντώρ του είνε:

— Βαρκάρη, κάτω άπ' αυτόν τον σταυρό χτυπά ή καρδιά μου. Έμπρός, βαρκάρη, χτύπα τ'ο Φεοντώρ έσήκωσε τ'ο πιστόλι του και έτοιμαζόταν να πυροβολήσῃ.

Εσπινικά όμως:

— Δέν μπορώ, είνε.

Και έβασε τ'ο πιστόλι, προχώρησε ένα βήμα, τήν άρπάξε, τήν έσφιξε στην άγκαλιά του και εκόλλησε τ'α χείλη του σ'α χείλη τής. Είχε έξασει τή στιγμή αυή δια.

Τ'όλογία, πατρίδα, συντρόφους, όλον τον κόσμο. Και όνο τ'ο πλάσμα αυτό τ'ο όρατο, τ'ο άμυό, τ'ο δυστυχισμένο αυή τή στιγμή, του γέμισε όλη του τή σκέψη. Η φωνές των συντρόφων του όμως, που τού φώναζαν άπ' έξω:

— Αι, Φεοντώρ, αν δέν μπορης να τήν σκοτώσης, νάρθουμ' να σέ βοηθήσουμε, τόν έκαμαν να συνέληθη και να άνυπερήθη τ'ο άπελπισμὸν τής; θέσεως είνε τήν όποιαν εύρισκετο ή γυναίκα, που άγαπούσε πειδ! Τι να κάμῃ; Πώς να τή σώση.

Έσκέπθηκε μιά στιγμή. Έπειτα έπροχώρησε, έπήρε τή Βέρρα και τής είνε δυό λέξεις βιαστικά. Έκείνη έσπλωθηκε άμέσως κατά γής. Ο Φεοντώρ έπήρε άμέσως τ'ο μπουκαλι με τ'ο κρασί και τής έφερε τ'ο άνοιχτο στήθος τής. Έπήρε ύστερα τ'ο πιστόλι του, έπυροβόλησε στον άέρα και φώναξε:

— Έλάτε συντρόφοι, έτέλειωσα.

λεπτοδείχη πέντε λεπτά πρὸς τ'α έμπρός, ώστε να δείχη άκριβώς έν' α, και άπήνησε περιφρονητικά:

— Δέν έσυνείδησα ποτέ ε; σήμερα να περιμένω! Έμπρός τέλειωσε.

— Έμπε, έφώναξε με άγανάκτησι ο Φεοντώρ, έμπε; έτεριμένωμ'ε πέντε ώλερες τή στιγμή αυή τής λευτεριάς.

Μπορείς λοιπόν και σύ να περιμένης πέ τε λεπτά τ'ο θάνατο.

Και βάζοντας τ'ο λεπτοδείχη στή θέσι του, έπρόσθεσε:

— Τώρα είνε τέσσερα λεπτά.

Η Βέρρα εστάθηκε για μιά στιγμή σκεπτική, έπειτα έπροχώρησε πρὸς ένα πιάνο π'ν ήταν σέ μιά γωνιά, εκάθισε και άρχισε να τραγουδ' τ'ο τραγούδι του Βόλγα.

Ο Φεοντώρ στην άρχ' εστάθηκε και σαν γοητευμένος άκουε τή γυναίκα αυή, μιά πριγκήπισσα που τραγουδούσε τ'ο τραγούδι του, τ'ο τραγούδι αυ'ό τής; ζωής του, με τόσο πιόθος, τόσο σκεπτική, σαν να τ'ονώθε κι' αυή θβαθεία όπως αυός.

Έπειτα όμως πέρασαν από τή σκέψη του ο η ζωή του, ζωή πόνου και δυστυχίας, που α ίες τής, κατά τή γνώμη του, ήταν ή γυναίκα αυή και οι όμοιοί τής, έπροχώρησε και με θυμό τής φώναξε:

— Σάπασε, δέν είνε τ'ο τραγούδι αυτό για σένα και τούς ανθρώπους τής σεράς σου.

— Βαρκάρη, του άπήνησε εκείνη με γλυκύτητα και

τ'ο σταυρό χτυπά ή καρδιά μου. Έμπρός, βαρκάρη, χτύπα τ'ο Φεοντώρ έσήκωσε τ'ο πιστόλι του και έτοιμαζόταν να πυροβολήσῃ.

Εσπινικά όμως:

— Δέν μπορώ, είνε.

Και έβασε τ'ο πιστόλι, προχώρησε ένα βήμα, τήν άρπάξε, τήν έσφιξε στην άγκαλιά του και εκόλλησε τ'α χείλη του σ'α χείλη τής. Είχε έξασει τή στιγμή αυή δια.

Τ'όλογία, πατρίδα, συντρόφους, όλον τον κόσμο. Και όνο τ'ο πλάσμα αυτό τ'ο όρατο, τ'ο άμυό, τ'ο δυστυχισμένο αυή τή στιγμή, του γέμισε όλη του τή σκέψη. Η φωνές των συντρόφων του όμως, που τού φώναζαν άπ' έξω:

— Αι, Φεοντώρ, αν δέν μπορης να τήν σκοτώσης, νάρθουμ' να σέ βοηθήσουμε, τόν έκαμαν να συνέληθη και να άνυπερήθη τ'ο άπελπισμὸν τής; θέσεως είνε τήν όποιαν εύρισκετο ή γυναίκα, που άγαπούσε πειδ! Τι να κάμῃ; Πώς να τή σώση.

Έσκέπθηκε μιά στιγμή. Έπειτα έπροχώρησε, έπήρε τή Βέρρα και τής είνε δυό λέξεις βιαστικά. Έκείνη έσπλωθηκε άμέσως κατά γής. Ο Φεοντώρ έπήρε άμέσως τ'ο μπουκαλι με τ'ο κρασί και τής έφερε τ'ο άνοιχτο στήθος τής. Έπήρε ύστερα τ'ο πιστόλι του, έπυροβόλησε στον άέρα και φώναξε:

— Έλάτε συντρόφοι, έτέλειωσα.

Η πόρτα άνοιξε άμέσως και άρχισαν να μπαίνουν οι σύντροφοι. Επρωχώθησαν προς το πτώμα της Βέρρας και τó κύτταξαν με όικτο. Μόνο ή Μαρσούχα έκύνταξε μέ μίση την άντίληλό της και με κακία, ειπε :

— Άς τήν ρίξουμε στόν ποταμό. — Ναι άς τήν ρίξουμε, άπάντησαν οι άλλοι, και έπρωχώθησαν γιά να τήν σηκώσουν. — Μα ό Φεντώρ πού σκετόταν σε μιάν άκρη και με άγνια παρακολουθούσε τó ό,τι γινόταν, έφώνασε : — Έγώ συντρέπω, μόνος μου θα τήν ρίξω. — Έπιλήσισε άμέσως, τήν σηκώσε στά χέρια του κι έπροχώρησε προς τήν πόρτα. Μα και πάλιν, ό κακός του δαιμόνης, ή Μαρσούχα, ύπεβήθη πάλιν μπροστά του. — Άρπαξε τó ματωμένο χέρι της Βέρρας και τρωβησε ένα δαχτυλίδι πού βρισκόταν σ' ένα της δάχτυλο. Ο Φεντώρ πού γιά μιά στιγμή τάχασε, άρχισε πάλιν να πωχολιέ. Δέν ειχεν όμως κάμει ένα βήμα έξω από τήν πόρτα και ένα :

— Σταθή'νε, γεμάτο κακία, πού έκαμε τόν Φεντώρ να ποχώρη, άκούστηκε. — Η γυναίκα αυτή δέν είναι νεκρή, έφώνασε ή Μαρσούχα. Αυτό δέν είναι αίμα, έπαύλαβε δείχοντας τά κοκκινισμένα χέρια της, εινε κρσσί. Δέν έπρόφτασε να τελείωση τή φράσι της και ό Φεντώρ, πού ή άγηση του έ δώσει τή στιγμή αυτή τήν δύναμιν εκαιτόχρησος, ειχε άρπσει κι' όλας, όρθια, κάτω τή Βέρρα, έπρωχώρησε λίγο μαζί της και έκλεισε πίσω του τήν πόρτα, άφήνοντας κατάληκτους μέσα στο δωμάτιο τούς σύντροφους του. — Εκεί κάτω, τού ειπε βιαστικά ή Βέρρα, εινε έσιμην μιά τρέβκα. Άς φύγουμε. Και όταν οι επιναστάται κατόρθωσαν να βρουν από τó παλάτι, ό Φεντώρ και ή Βέρρα έδρασκόντουσαν πειά μακιά !

Καθώς έτ. εχε ή τρέβκα και σε μιά στιγμή πού ό Φεντώρ ήταν άφιμένος έντελώς στις σκέψεις του, ή Βέρρα έγύμισε και τόν έφώτιξε άποτομα : — Βαρύκαρη, γιατί με σίδεες ! — Εκείνος τήν κύτταξε κάπως παράξανα και με κάτιο ποίημα έπειτα τής άπάντησε : — Γιά ένα λόγο, πού μόνο ό Θεός... κ'έγώ τόν ξέρουμε.

Μιά ταβέρνα, μέσα στά δέντρα, κοντά στά σύνορα, μεταξύ τών λευκών και έρυθρών στρατευμάτων, άλλως σημαίτες άναλόγως της έπιτυχίας του ενός ή του άλλου μετρώος. Τήν ήμέρα αυτή ειχεν φώτισε κοκκίνη σσημαία.

Στήν ταβέρνα αυτή, ύστερα από πολλόν ώρών πορεία, έφτσαν ό Φεντώρ και ή Βέρρα. Μετμηφισμένοι σε χωρικούς, μέ τά ρούχα πού βρθηκαν μέ α στην τρέβκα, έμπήκαν μέσα. Μερικοί έρυθροί στρατιώται καθόντουσαν σ' ένα τραπέζι. Ο Φεντώρ έπρωχώρησε προς αυτούς, άφινωνας τή Βέρρα πίσω κοντά σε μιά φωταία, και άρχισε να τούς μιλά. Μα όπως ή Βέρρα έξέφτασε τά παγωμένα χέρια της, ένας από όλους τήν κύτταξε καλλίτερα, ειδη τά λεπτά της χαρακτηριστικά, και γυρίζοντας στόν Φεντώρ τού ειπε :

— Ποιά είν' αυτή ή γυναίκα ; — Ο Φεντώρ άντι ν' άπάντησθ και' εύθειαν σ' αυτόν πού τ' έκοιμη τήν έρώτησι, έφώνασε άποτεινόμενο: στην ταβερνιάρισα : — Κυρά, ή γυναίκα μου κι' έγώ ήμαστε πολύ ζουρασμένοι. Και επειδή ήμαστε πολύ νιαντροί, καταλαβαίνεις, βιαζόμαστε να κοιμηθούμε. Δείξτε μας τήν κάμαρά μας. — Έσηκώθηκε έπειτα, έπήσε τή Βέρρα κι' έπρωχώρησε προς τó δωμάτιον, τού οποίου τήν πόρτα ήνοιγεν ή ταβερνιάρισα.

Σέ λίγο ή'αν μόνοι. Η Βέρρα τρομαγμένη καθόταν σε μιά άκρη και έβλεπε περίφορη τόν Φεντώρ πού σκετόταν ακόμα μπροστά στην πόρτα. Έκείνος στάθηκε γιά μιά στιγμή, τήν κύτταξε, έπειτα έπήγε κοντά της και τής ειπε : — Μή φοβάσαι ! Τί έχεις άλλως τε να φοβηθής από έναν άνθρωπο, πού δέν ειχε τó ύψος; να σε σκοτώσθ ; — Έμειναν γιά λίγο σιωπώ. — Ζαρνικά ή Βέρρα : — Τι είναι αυτό, λέγει στο Φεντώρ, δείχοντάς του τó περιφραξιόνιον πού ειχε σ' άριστερό του χέρι. — Αυτό ; άντίτησε έ ειπός. Αυτό θέλει να πη' άρρηγός. — Θα μπούσεις όμως να σημάηαι και 'κροδότης', γιατί είμαι προδότης, όφου έκροδώσθαι τήν ιδεολογία μου και τούς συντρόφους μου. — Έτσι καθισμένοι σ' ένα ντιβάνι, έπέσσαν όλη τή νύχτα. Κατά τά ξεμερώματα άκούστηκες ξαφνικά άπ' έξω μιά φωνή :

— Οι λευκοί, έρχονται οι λευκοί. — Ήταν ή ταβερνιάρισα πού ειδοποιούσε τούς επιναστάτας. — Ο Φεντώρ έτρεξε στο παράθυρο, έκύνταξε έξω και γυρίζοντας ειπε στη Βέρρα με χαρά μαζί και με λύπη : — Οι δικοί σου... Τώρα πειά δέν έχεις τίποτα να φοβηθής. — Η Βέρρα σηκώθηκε, ήρθε κοντά του και τού λει : — Βαρύκαρη, έφέρθηκες σάν ήμωσ. — Και τού προσέφερε άμέσως : — Φύγε ό σ' εινε ακόμα κ'ι' ορός. — Ο Φεντώρ πρωχώρησε προς τήν πόρτα και τήν άνοιξε. Ήταν ά φύγη όμως, γυρίζε, τής έχθηκε μιά ματιά γεμάτη στεργή και πόνο και τής λέγει :

— Η άπόστασις εινε όπως ό χρόνος. Η Γυναίκα κι' αυτή, όπως αυτές τόν πόνο και λυγοστενίε της λήπες. Είχομαι να μή σε ξαναϊδω πειά. Δέν έπρόφτασε όμως να τε-

Μια σκηνή από τó έργον «Κάρμεν» πού θα προβληθή προειχώς εις τó «Πάνθιον» και τó «Σαλόν Ίντεάλ»

λείωση τής φράσι του και καμιά δεκαριά άξιωματικοί μέ έπι κεφαλή τόν πριγκιπα Δημήτρι έμπαιναν στην ταβέρνα.

Τώρα πειά ήταν άρπα γιά τó Φεντώρ να φύγη. Ξανάκλεισε τήν πόρτα και ειπε στη Βέρρα : — Έφτσαν. Εινε μαζί και ό δικός σου... ό πριγκιπη Δημήτρι. — Η Βέρρα τού ειπε άμέσως φοβισμένη : — Θα σε σκοτώσθ άν σε δη μαζί μου. — Ένα δωμάτιο, έφώνασε άπ' έξω ό Δημήτρι στην ταβερνιάρισα.

— Έρχόμαστε, τού άπάντησε εκείνη, έχω δώσει τó μόνο μου δωμάτιο σ' ένα νιαντρο ζευγάρι. — Μού χρειάζεται αυτή ή κερβρατοκάμαρα, τής επανέλαβε έπιτακτικά ό Δημήτρι και έστειλε δύο άξιωματικούς του να τήν ετοιμάσουν. — Αυτό ήγαν και άνοιξαν τήν πόρτα. Μόλις ειδαν τόν Φεντώρ έπρωχώρησαν γ' ά να τόν συλλάβουν. — Η Βέρρα άμέσως έτρεξε, έμπήκε μπροστά και τούς ειπε : — Προσέξτε, μήν πειράζετε αυτόν τόν άνθρωπο. — Και προσέθεσε : — Ήγηάστε με στόν πριγκιπα Δημήτρι. Είμαι ή πριγκίπισσα Βέρρα. — Αυτό άρχισαν να γελούν. — Καλά, τής λει ό ένας, πηγαίνω να τόν ειδοποιήσω. — Εσύτισσε σιδ σύντροφό του να φυλίξθ τόν Φεντώρ κι' έφυγε.

Ο πριγκιπη Δημήτρι καθό'αν δύσθυμος στο άλλο δωμάτιο της ταβέρνας. — Ο άξιωματικός τόν έπιλήσισε και τού ειπε : — Πριγκιπη, βρθηκαν έναν έρυθρό μέ τή γυναίκα του. — Η γυναίκα εινε όμορφη, πολύ όμορφη, καί... — Καλά, τόν δέκοψε ό Δημήτρι, κάντε τήν ό,τι θέλετε. — Ο άξιωματικός έφυγε χαρούμενος, έπήγε, έσύτισσε στο συνάδελφό του να μείνη μέ τόν Φεντώρ κι' αϊός έπήγε τή Βέρρα και τήν πήγε σ' ένα τραπέζι πού καθόταν μιά παρσία από άξιωματικούς.

Η Βέρρα τ' ειχε χάσει, δέν καταλόβαινε τί της γινόταν. — Κύριε, λέγει ό άξιωματικός άποτεινόμενος προς τούς συναδέλφους, τού μικρούλα εινε νιαντρον, κι' ι γ'ι' αυτό έχει δίκιο ναίαι κακιομέ ή μαζί μας πού τής χαλάσαμε τήν πρώτη νύχτα τού γάμου της. Ήρθεινα γ'ι' αυτό να προσπαθήσουμε όλοι μας να τήν παρηγορήσουμε όπως μπορούμε. — Μόλις ειπε αυτά τά λόγια, έπήσε τή Βέρρα, τήν σηκώσε και τήν έβραλε άπάνω στο τραπέζι. — Άχρισε τότε, μέσα σε άτέλειωτα γέλια ένα φρυάδες γλέντι. Ένας ένας από τής παρσία σηκωνόταν και τής έβ'αεσ κι' από ένα φρέμα.

Ο άξιωματικός πού φύλαγε τόν Φεντώρ άκούοντας τά γέλια τών συναδέλφων του, τού λέγει : — Έπεις έφερθήκατε πάντα στις γυναίκες μας ως πρό; άνδράποδα. Γιά να ιδούμε, να σ' άφέρω τώμα πού κάμνουν στην δικές σας τó ίδιο ;

Και τόν πήσε γιά να τόν πάη να τού δείξθ τήν Βέρρα. — Και ό Δημήτρι όμως από τή' άλλη μεριά άκούοντας κι' αυτό; τα γέλια, έπήγε να ιδθ τι γίνεται. — Μόλις έπιλήσισε, ένα θέαμα φοικ'ό παρουσιάστηκε στα μάτια του. Η Βέρρα ύδωγμνη, ήμιλιπύθημη από ντροπή και φόβο, έτεκτον άπάνω στο τραπέζι. — Σκυλλάει, βάζει μιά φωνή, και πηδ'ό άμέσως είάνω στο τραπέζι και έσέκπασε τή Βέρρα μέ τó μαυδία τ.υ. Ειναι ή άρραβωνιστική μου, άμιμο, τούς έτρόβησε.

Οι άξιωματικοί έμειναν σάν άπολιθωμένοι και μόνον αυτός πού τήν ειχε φέρει εκεί έπρωχώρησε και πειραχτικά τού ειχε δείχοντας τόν Φεντώρ, πού από λίγες στιγμές τόν ειχε φέρει κι' σ' όν εκεί γιά να παρακολουθή τόν έξετελειώσι τής γυναίκας του, όπως ένόμιαν τή Βέρρα. — Μα, πριγκιπη, πώς μπορούσαμε να φαντασθούμε διι μιά γυναίκα, πού πέσασε μιά νύχτα σε μιά κάμαρα μ' αυτόν, θα μπορούσε να ει έ μιά πριγκίπισσα, και μά-

λιστα ή άρραβωνιστική σου. — Ο άνθρωπος αϊός, άπάντησε ή Βέρρα, άπεινωμένη προς τόν Δημήτρι, μέ πέσασε γιά ναυαγία του γιά να με σώσθ. Δέν μου εινε όμως τίποτ' άλλο. — Τίποτ' άλλο ; τής ειπε ό Δημήτρι. — Άπολύτως τίποτα, τού επανέλαβε εκείνη. — Έν τοιαύτη περιπτώσει, ειπε τότε ό Δημήτρι, αύριο τó βράδυ, στο πριγκιπα τής γιορτής πού θα δοθθ στο Γι'ουροσλάβ, θα εινε και ό τυχεφικότερος αυτού τού επανωστάτου.

Η πόλις τού Γιαρ σλάβ, έπί τών δύο όχθών τού Βόλγα, ήταν τó τελευταίο σπολίδι τής παλιής Ρωσίας. Στο παλιό άδιοκρατορικό παλάτι, στρατηγειόν τού Λευκ'υ Στρατού, έζούρευαν οι τελευταίοι ευγενείς, γύρω ά ό τó χείλη τής έρυθράς άβύσσου. Έκτος όμως από τούς ήχους τής μουσικής, άκούεται κι' ένας άλλος ήχος. Τά νερά τού Βόλγα δερνεται από μιά άπειλητική κοπήλασία. Εινε ή παρέλασις τών έχθρών. Προωρούση από παντού.

Και ένώ μέσι στο παλάτι διασκεδάζουν, έξω στόν κήπο γίνεται μιά πένημη προετοιμασία γ'ι' η προετοιμασία γιά τόν τουρκετισμό τού Φεντώρ. Δειμένος εκείνος στα άδερτα τής πόρτας τού κήπου, βλέπει με καρτερία να σκάν ν μπροστά του τόν κάρο πού θα τόν βάλουν ύστερα από λίγο. Η Βέρρα περιγύλι κάθετα σε μιά άκρη μιας αϊδοίσης. Σκ'πειται αυτόν πού σε έγο θα πει' άνη γιά χάρι της. Μεσάινυτα. Ο χορός ; β'όσκε αι στο κατωάρφου του. Ξαρνικά, ως διά μαγεύς, όλα παύουν, φωνές, γέλια, χοροί, και οι προσοκλημένοι άρχίζουν να βγα νουν στους έξώστας. Η ώρα τής έκεί έσως ή ες φράσι.

Η Βέρρα πού χωρ'ε να τήν δη κανέ, ειχε βγη στόν κήπο μπροστά άπ' τούς άλλους, παρακολουθεί από μιάν άκρη τής τελευταίας έτοιμασίας. Τώρα δώδεκα στρατιώται προχωρούση. Παρατάσσονται και έτοιμάζουν τó όπλα τους. Λίγο ακόμα όλα τελειώνουν. Η Βέρρα πού μέ δάκρυα παρακολουθούσε όλα αυτά, δέν κρατείται πλειά. Τρέχει κι' στέκεται μπρ στα στόν μελλόθανάτο. Έκείνος τήν β'πει και π'φίλιτα τής λέει :

— Βλέπεις δια κι' σε σάς όπως και σε μάς χρειάζεται ένας λόχος ό όληκ σου γιά να σκοώζη έναν άνθρωπο ; — Όχι, φωνάζει εκείνη, όχι, δέν θ' άήμωσ ποτέ να γείνη αυτό τó έγκλημα.

Στά λόγια αυ'ά τής Βέρρας, τó πρ'όσωπο τού Φεντώρ έφοίτηκε από μιά λάμψη χαράς. Έξέλασε γιά μιά στιγμή τόν θ'νατι, τά έσχασε όλα. Δέν ύπηρχε πειά μπροστά του άλλο ήποτα από τή Βέρρα. Γι' αυτό έγύρισε τó έλεύθερο κεφάλι του και άρχισε με πάθος να τής ψιθυρίζε : — Όταν κανέναν ύστερα από λίγο προ'εται να κλεισθί κεφάλι του πάντα τα μάτια, μοκεί να ειπή έλεύθερα πράματα πού ζωντανός δέν θα τολμούσε ούτε να τó σκεφθθ Βέρρα. — Για γιά μένα ό ευτυχισμένος δρόμος πού θα με φέρη ύστερα από λίγο στο σκοτεινό βασίλειο τού Παύλουτος. Σέ λατρεύ'ό ως ελάτρευθ είνειον πού διαν ήμουν μικρός ; μ' έμ'θαναν να τόν πιστεύω και να τόν λατρεύω.

Τή στιγμή ε'είνη άκούστηκε μακριά τó τραγούδι τού Βόλγα.

— Άκου ε τó τραγούδι τού Βόλγα ; Μέσα σ' αυτό είν' ή ψυχή μου όλη.

Η Βέρρα σάν γοητευμένη ειχε άκουμήσει τó κεφάλι τής στον όλό του κι' έκλαψε.

Οι στρατιώται ειχαν τώρα πειά τó όλα προτεταμένα. Ο πριγκιπη Δημήτρι έβλεπε μέ λύσσα τó άγκαλιασμένο ζευγάρι.

Ο Φεντώρ βλέποντάς τον τού φώναζε : — Πιγύνη, τήν άγάπηα πατιόδεσθε από κ'θε τι στην κόρημ. Άν τήν αγατάτε και σεί, πέστε τήν να φύγη. — Βέρρα, τής φώναζε τότε ό Δημήτρι με φωνή τρομερή, φύγε από κεί. — Φύγε Βέρρα, άρχισε πάλι να τής λέγει ό Φεντώρ, Ζήσε, ζήσε γιά να θάξασαι τó φ'όβ'ό βαρύκαρη, π'ν κι' εκεί κάτω, στο άτέλειωτο σκοτάδι τού τάφρου, θα εινε πάντα δικός σου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΕ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΣΑΣ ΕΓΓΡΑΦΟΜΕΝΟΙ ΜΕΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ "Π.Ε.Κ."

— Βέρρα, ξαναείπε τρομερότερος τώρα ό Δημήτρι, φράγε, γιατί, με τό Θεό, άν μείνης λίγο ακόμη, θά διατάξω να πυροβολήσουν, έστω και άν πρόκειται να σκοποθήσκ'είσού.

— Ο Δημήτρι έτοιμαζόταν παιά να δώση τό σημειόν της εκτέλεσως. Ένα λεπτό ακόμα και όλα θά τελείωναν.

— Τήν ίδια στιγμή, από όλες της μεριές ταύ κή του άρχισαν να ξεπροβάλλουν ερυθροί στρατιώται με τά όπλα στά χέρια. Η κατάπληξης των Λευκών ήταν τόση που τους ά- άηρεσε κάθε δύναμη ένεργείας. Γι' αυτό ύστερα από Μυθόλοι άφραλλισμένοι ήσαν μαζεμένοι σέ μίαν αίθουσα τό έρεισισμένον πύργου.

— Ο Φροντώρ έλεύθερος τόρα, στεκόνταν κοντά στην Βέρα και τό Δημήτρι.

— Ο 'Αρχηγός τού σώματος ήλθε κοντά και τού είπε: Φροντώρ, έσύ υπέφερες άπ' αυτού; δυο κανείς από μαζί Σέ μέσα λοιπόν τού δικαίωμα νά κρίνης γιά τήν ύπόψυξή σου. Μά ή Μαριούζα, που ή κακή τύχη της Βέρας την έ- φερε πάντα μπροστά της, επέταξε ήμέσως και είπε:

— Ο Φροντώρ άγάπρημα πρηγίηπισσα, μάς επρόδωσε, δέν έχει τό δικαίωμα να κρίνη.

— Καλά, είπε τότε ό άρχηγός. Έν τούταύτη περιπτώσει, όλοι αυτοί έδώ θά τραβήξουν τή βάρκα μας και θά μάς πάνε ως τό δικαστήριον των έπιτροπών οι όποιοι θά κρίνουν γιά τήν τύχη τους.

— Θά τραβήξουν και ή γυναίκες, πετάχθηκε και είπε και πάλιν ή Μαριούζα.

— Άν βάλτε και τή γυναίκα αυτή, είπε ό Φροντώρ δείχνοντας τή Βέρα, θά πάω κ' έγώ μαζί της.

— Ύστερα από λίγο, ξεμίλησε τό βαρύ τους ζυγό, άν- θρώπινα υποζύγια, αυτοί τόρα, παλεύοντες, άγωνιζόμενοι πρds τό ρεθίμα τού ποταμού οι χθενοί ελμειείς, μετέφερον τό βαρύ τους φορτίο στό μεγάλο δικαστήριον.

Μπροστά τό δικαστήριον των έπιτροπών, δικάζονται τόρα ένας πρηγίη, μία πρηγίηπισσα και ένας Βαρκάρης. Τή στιγμή αυτή ό Φροντώρ άγωνιζόταν άπλητισμένος να σώση έκεινην π' άγαπούσε.

— Άν κ. έπιτροποι, νομίζε σ' ότι έκαμα καί για τήν ιδέα, σ' ως ζήτη ός 'αμοιβή' τή ζωή της γυναίκας αυτής, γιατί τήν άγαπάω—κι' εδειξε τή Βέρα—και τού άν- θρώπου αυτού—κι' εδειξε τό Δημήτρι—γιατί τήν άγαπάω.

— Ύστερα από λίγο ή άπόφασις είχε βύθ.

— Φροντώρ, είπεν ό πρόεδρος τού Δικαστηρίου, εις άντάλλαγμα των υπηρεσιών σου, πρds τήν ιδέα μας και πρds τήν πατρίδα, τό δικαστήριον άποφασιζει:

Σέ συγχωρεί και σου χαρίζει τή ζωή των άνθρώπων που εζητήσεις.

— Άποφασίζει επίσης να τους έπιτρέψη να διαλέξουν ή τήν έξοδα ή να μείνουν με μάς:

— Έγώ θά μείνω με τόν άνθρώπο π' αγαπάω, είπε ήμέσως ή Βέρα κ' εκύτταξε με άγάπη κ' εύγνωμοσύνη τόν Φροντώρ.

— Και σέ μένη, είπε περίλυτος ό Δημήτρι, κυτινάς τό άγκυλισμένον ζευγάρι, δέν μένει άλλο από τήν έξοδα.

ΣΥΛΛΟΓΗΤΗΡΙΑ

— Ο 'Κινηματογραφικός 'Ασθήρ' συλλυπειται ελληνοφώνως θερμάτατα τόν κ. Γωάννη Κουρου- νιώτην, εκ των διευθυντών της 'Σινέ 'Οριάν', διά τόν πρόωγον θάνατον τού μεγαλειότερου του αδελφου Αντωνίου επισυμβάντα τήν παρ. Τρι- τή 22 λήγ. μηνός έν 'Αθήναις.

ΕΓΩ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ WILLY FRITSCHE

— 'Από τό τελευταίο νούμερο τού U. F. A. Magazin παραλαμβάνομεν τό κατωτέρω ένδιαφέρον άρθρον τού ά- γαπητού τών άνθρώπων μας Βίλλυ Φριτς. 'Ο νεαρός άσθήρ διακρίνεται, ως γνωστόν, και διά τό εξαιρετικόν του χιούμορ που τό δείχνουν άλλοτε αι δημοσιεύμαται γνώμαι του. Βιογραφίαν τού φροντάει του αυτού προετοιμασέν τής 'Α- γνής Σουζάννας και ιδιαίτερα συνταξύν θά δημοσιεύση προσεχώς ό 'Κινηματογραφικός 'Ασθήρ'.

— Κατά πρώτον σ' ε παρακαλώ να με συγχωρήσει διά τήν τσίχλη μου άγέναιαν να λέγω 'Εγώ και αι γυναίκες'. Είπε γιά μένα έξ ίσου περίπου δυσάρεστον, όπως όταν πρηνά μία πόρτα μπροστά από μία κυρία. 'Αλλά' εδω θέλω να έκπάρσω τήν άτομικήν μου ύβαν άπάνται τών γυναι- κών και ως εκ τούτου έλπίσω αι άξίωστας άναγνώστριαι να δικαιώσουν τόν τίτλον.

Τό θέμα, που μου παρουσιάσθη δέν εις τόν εν- κόλον όπως φαίνεται και όπως κυρίως τό έκκληθάνω— φο- βουμία υπερβολικά τά γυναικεία, τά κασαντά, τά στυχτικά και τά μόδρα μάτια που θά διαβάσουν άνδρες τίς γραμμάς! 'Οχι διότι πρόκειται να γρ'ψω πράγματα, που κάπως θά τά προσβάλω! Δέν έχω τέτοιον σκοπόν! 'Αλλά από πού πρό- πει να πάρω τίς λέξεις, ώστε να έκπληρωθών αι προτι- μήσεις μου, δέν είναι ποιητική! Είμαι 'νεαρός φραστής'. 'Α- λ'ήλιε, αυτό δέν λέγην πών ότι άπρds έμην και εις γυναι- κείν! Ν' μ' εστία ότι υποθέταί τις έλόντων άνωμολη τόν 'Αλ- τερνόν των γυναικών'. Μά αι γυναίκες ακόμη και στή ση- μερινή εποχή διαφυλάττουσιν ένα έλαχιστο μερίδιον ρομαντι- σμού, έχουν ακόμη ιδεάθην. Είπε θαυμάζει ήμάς τούς η- ρωας τής θόδνης μάς κάρνον συχνά και ήρωας τών άνθ- ρώπων των. 'Οταν κάμην τήν γνωριμίαν μας τοιούτης θαυ- μαστίας τής τέχνης μου ή όποια και αυτή εις όφρα και ευγενής, τότε δάξω τά δυνατά μου ώστε τήν καλήν άντύ- πωσιν που τής έκαμα από τής θόδνης, να τήν αδάρσω στήν πραγματικότητα.

Βλέπετε λοιπόν πόνον πάντοτε μπορεί να έκπληρωθ ή έξευγενισμένη γυναικεία τόν άνδρα.

— Έν γέναι συμπεριφέρομαι άπάνται τών γυναικών άκρι- βώς όπως εις τό φίλμ. Τώρα ξεφάρταται πάντοτε από δύο πράγματα. 'Η σύντροφος και τά περιστατικά! Κατά τάς περιστασίαις είναι διάδες ή μακρόδης, ήρεμος ή δραστήριος, έλαρούμαλος ή σοβαρός, βαρυσανταίνωζον ή λυπημένος, πάντοτε ήμος έ αν ήμέσως! Και τό ότι τό άντικείμενον τού έρωτος μεταβάλλεται, εις φουκίωματα, γιατί δλόκληρη ή μεγάλη μου άγάπη άνήκει στίς γυναίκες. 'Εν συνόλφ, τίς όρισω όλες θελτικίαις, μαγευτικίαις, εξίστασαις, θαυμάσαις, έλκυστικίαις, χρυσείς, γλυκέας κτλ. κτλ...

Σά κάθε νέο φίλμ που παίζω εις γιά μένα ζήτημα τι- μής να έρωτεύομαι τήν σύντρόφον μου, άπ' ενός διότι αυτό άπαται ή άνωτέρα διέθεσις, άπ' έτέρου δέ διότι αυτό εις εξαιρετικό προτεριμα τής ήθοποιας. Γι' αυτό υπεργ- φανεύομαι πολύ όταν μία νέα κυρία μου ειπε κάποτε: 'Γνω- ρίζεσαι, Βίλλυ, ότι στό φίλμ που σ' ες είδα χθές, όπου έπαί- ζαται με τήν Χ. έπαίξαται τόσο σοβαρά τάς άρωτικίαις σκη- νίαις, άκριβώς σάν να ειδοίη στήν πραγματικότητα! Τό ειπε αυτό άσφαλώς με έκπληξή...

Τώρα παίζω με δύο σύντροφους, εκ των ό οποίων ή μία εις θελτικώτερα τής άλλης. Και κάθε πρωί τραγουδά με ένθουσιασμό τ' αγαπημένον μου τραγουδί, που τελείως διευ- κρινίζει τήν θέσιν μου πρds τίς γυναίκες!

«Gernhibich die Frau'n geküsst!» (Εύχαριστώσας έφι- λησα τίς γυναίκες).

Έκ τού γερμανικού ύπό Ro—Ma

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ "Π.Ε.Κ."

ΠΡΟΤΟΦΑΝΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τήν παρ Τρι ην, 22 λήγοντος μην'ς εις τήν Αίθου- σαν τού Κινηματογράφου «Πάνθεον» συνήλθον τά μέλη της «Πανελληνίου Ένώσεως Κινηματογραφικής» ίνα λά- βουν άπ φρονίαις σχετινάς με τό ζήτημα της ελαττώσεως τής φορολόγιας των Κινηματογραφικών είσιτηρίων.

Είς τήν τόνον παραδειγματικήν αυτήν Συνέλευσιν πα- ρέστησαν περί τό 40 μέλη μετζύ των όποιων οι κ. κ. 'Αλκ. Τριανταφύλλου, Ν. Φωκιάς, Π. Σεργός, Τ. Σπυ- ρίδης, Α. Γιαυλιάνης, Φραές, Παπασπύρας, Λαζάνης, Ζωητός, Στεμέλις, Παπακώστας, Γκρίτης, Συναδινός, Μπαταξίδης, Βουλγαρίδης, Κατίνεωζογίου, Χαλιόπου- λος, Παπανεελίδης, Καμινάκης, Κορράς, Σιαμαρτζής κ. ά.

— Ο Πρόεδρος της «Π.Ε.Κ.» κ. 'Αλκ Τριανταφύλλου λαβών πρώτος τόν λόγον άνέγνωσ: πλείστας έπιστολάς και τηλεγραφήματα των Κινηματογραφικών επιχειρήσεων των έπαρχιών αι όποιαί τάσονται παραί τό πλευρόν της Π.Ε.Κ. ένισχυόντες τόν ά νόνα της, εξέθεσε δέ διά μακρόν πρds τήν δλομικείαν, τός ενεργείας της 'Επιτροπής ή όποια ά- νέλαβε, παρουσιάζομένη εις τόν ύπαυρον των Οικονομι- κών και τήν Βουλήν, να έκθέση τούς κινδύνους υπό τούς όποιους άπειλούνται ελαι έν έν 'Ελλάδι Κινηματογρα- φικάί επιχειρήσεις, λόγω της βαρυσταίνης φορολόγιας αυτήν υπό τό κράτους. Είπε υπέβαλε τάς άπόφασεις του πρds τής πορείας των ενεργειών ής δέον να λάβη ή Π.Ε.Κ. έν άποτυχία των ενεργειών της παραί τή Κοβερνήσει και τή Βουλή και κατέληξε ύποτιρηξας τήν ιδέα τού κλεισίμα- τος των Κινηματογράφων άπό τής 'Ελλάδος.

— Ο εκ των μελών της 'Ενώσεως κ. Φ. Σιαμαρτζής δι- ευθυντής τού Κινηματογράφου 'Αθηναϊκών' υπεστήριξε τήν γνώμην, όπως ή Π.Ε.Κ. εκ παραλλήλου πρds τάς ενεργείας της ζητηγή και τήν ένίσχυσιν, εις τό ζήτημα τούτο, και τού προσώχως συγκληθησομένου Θεατρικού συ- νεδρίου, ίνα ό άγών έπιτύχη πλερέτερα, δεικνύον ότι έν εκ των κυρίων θεματόν ε' ι τόν όποιον θά συζητηή τό Θεατρικόν Συνέδριον, εις και τό ζήημα της φορο- λογιας των Δημ. Θεαμάτων.

Με τήν άπομιν υού κ. Σιαμαρτζή έτάχθη και ό κ. Φω- κιάς διευθυντής της Σινέ 'Οριάν' και τινες άλλοι εκ των μελών, μολονότι ήτηρον και έξ αυτού οι φρονούντες ότι τό θεάτρον θεωρεί τόν Κινηματογράφον έχθρον άπ ά- κριμένως συμφέρον του εις να μη ύποστηριχθού, ένφ άν- τιθέτως εκείνοι δίδουν τό μεγαλύτερον μέρος των εισ- πράξεων των εις τό Κράτος και τούς ήθοποιούς.

— Έν τέλει άρδύ όμιλησαν σχετικώς οι κ. κ. Σεργός, Στεμέλις, Παπασπύρας, Ζωητός, Βουλγαρίδης, Συναδινός, Φραές κ. ά. υνοσστήθη μία έπιτροπή ή όποια θά ζη- τηρή παραί τό Θεατρικόν Συνέδριον να ένισχυση τόν άγώ- να των Κινηματογράφων. Έκ παραλλήλου μία άλλη, δε- κασενταμελής έντελεστική 'Επιτροπή, θά παρακολου- θή τήν πορείαν των ενεργειών της Π.Ε.Κ. παραί τή Κοβερνήσει και τή Βουλή, έξ υνοστήθη ή δέ έν λινοφ άποφασίς εις περιόριστον άποτυχίας των δια ημάτων της κη- ρύξει τό κλείσιμον όλων έν γένει των Κινηματοθεάτων της 'Ελλάδος δι' έν τεσσάρονα κιάωρον εις ένδειξ- ν άιαμαρτηρίας, έπιφυλασομένη να παρατείνη κατόπιν έγ-

κρίσεως της Γεν. Συνελεύσεως τό κλείσιμον ή μη άναλό- γως των παρουσιασθησομένων ζητημάτων.

Κατά τό διάστημα της άπεργείας έλήφθη άπόφασις ό- πως ούδέν γραφίδον χορηγή ή ούδέν Κινηματοθεά- τρον ταινίας, έλήφθη δέ και πρδία όπως ούδεις Κινημα- τογράφος μεταβιηθή εις έδαφον κατά τό αυτό διάστημα, ίνα ούτω γινή αιοθητότερα ή έλειψις του

Είτα όμιλησαν διά μακρόν οι κ. κ. Φωκιάς, Παπατό- φρας, Σεργός και Συναδινός διά τής δόκους ενεργείας τού συνεδρίου της Π.Ε.Κ. κ. Τριανταφύλλου, τονίσαντες ότι, όλοι οι συνάδελφοι ά τάση: τής 'Ελλάδος όφείλουσ και έχουν έεζον καθήκον να συμμορφωθών άντε άντι- ρήσεων εις τας ληφθησομένας άποφασείς διότι αυτό τού- τό τό συμφέρον των τό άπαιτεί.

— Έν τέλει δέ κατά π' ότασιν τής Γενικής Συνελεύσεως άπεφασίσθη όπως έκφρασθώ εις τόν 'Κινηματογρα- φικόν 'Αδελφόν' αι εύχαριστίαι δλοκήσου τού Κιη-ματογραφικού κόσμου της 'Ελλάδος διά τάς προσπάθειαις του υπ' τής προόδου τού Κινηματογράφου έν 'Ελλάδι και διά τούς άγώνες του κατά τής άδικου αυτής φορο- λογιας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ "Π.Ε.Κ."

— Ο 'Κινημ. 'Αδελφ' θεωρεί ύποχρεωδίν του να έκφράση και δημόσια τας εύχαριστίας του πρds τήν δλομικείαν τής 'Πανελ. Ένωσ. Κινημα- τογραφικής' διά τας τόνον ομπληθικίαις έκφρά- σεας ύπό αυτού τάς γενομένας κατά τήν Γεν. Συνέ- λευσιν της Π.Ε.Κ. της παρ. Τριτής 22 λήγοντος μηνός, πράγμα τό όποιον άποτελεί πλήρη άντιγνώ- ρισιν των άγώνων του υπ' τής προόδου τού έν 'Ελ- λάδι Κινηματογράφου.

— Ο 'Κινηματογραφικός 'Αδελφ' τού όποιου αι ύποφρασαι ύπό τού Κινηματογράφου κατά τό τε- το σ' ες διάστημα από τής έκπόσεως του, άνεγνω- ρισθέντων τόνων έπισημών υπό τής έκφρασεως τού Κινημ. κόσμου της 'Ελλάδος Π.Ε.Κ.' κατά τήν παραδειγματικήν συγκεντρωσιν της παρ. Τριτής όπου έπρόειπε να κρηθή ή τσίχη δλοκλήρων έπι- χειρήσεων, εκ των όποιων άποτίουν χιλιάδες δλό- κληροι οικογενείων, αιδούθηται έαυτόν ύπερβάρ- νον διότι ύποθετηρίζει ένα άγώνα ελληνοφώνως εύγε- νή, τόν όποιον άνελάβε να διεξαγή δλοκλήρος ό Κινημ. κόσμος της 'Ελλάδος.

— Άυτόι δέ ότι ταόδετα άνεπιφυλάκτως παραί τό πλευρόν της «Π.Ε.Κ.» έτοιμος να θυσιάθη και έν- αυτόν άκόμη πρds ύποδότηριζιν τών δικαίων της.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εις τάς περίπτωρα των κ. κ. Π. Μεγαλοοικονόμου έμπροσθεν Ναού 'Αγίας Τρι- άδος και Ν. Βαρδίκου παραπλεύρως Τραπεζής 'Αθώνων.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΗΓΕ ΜΕΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΝΩΣΙΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΕΧΕΤΕ ΙΕΡΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΑΣ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

«ΔΟΝ Χ. Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΖΟΡΡΟ,»

Παράγωγη «United Artist»
Προεβλήθη εις τὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Ἰντεσὸλ»

Κάθε φιλμ τῆς Ντούγκλας Φαίρπαγκς ἀναμένεται μὲ εὐλογον ἀνυπομονήσαν. Ὁ δημοφιλὴς καλλιτέχνης ἐνδιαφερόμενος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ποιότητα καὶ οὐκ διὰ τὴν ποσότητα, περιρρίπτει εἰς τὸ νὰ παράγῃ κατ' ἕτος μίαν μόνον ταινίαν. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ὄλα τὰ ἔργα του, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ «Σημάδι τοῦ Ζόρρο» διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸν «Κλέπτην τῆς Βυχάτης» τὰ χαρακτηριστικὰ πάντοτε ἐξαιρετικῆς ἐπιμέλειαι. Φυσικὰ λοιπὸν καὶ ὁ «Δόν Χ» δὲν ἤδυνάτο νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαιρεσιον.

Ὁ «Δόν Χ. υἱὸς τοῦ Ζόρρο», εἶναι κυρίως ἕνα περιπετειώδες ἔργον, τὸ ὅποιον ἀνυψῶναι μίαν ποιητικὴν καὶ ρομαντικὴν πλοή, ἢ ἐποικία γοητείας. Ἡ ὑπόθεσις ἐκτυλίσσεται μὲ ἕνα ρυθμὸν ζωηρὸν καὶ συναρπαστικόν, χωρὶς μακρότητα καὶ ἀδυναμίαι.

Ἡ σκηνοθεσία ἐν δὲν ἔχει τὸν πλοῦτον τοῦ «Κλέπτου τῆς Βυχάτης» καὶ τοῦ «Ρομπὴν τῶν Λαζών», πάντως δὲν εἶναι ὀλιγότερον ἀξιωματικῶς. Αἱ ὄψεις ἀλλολοδοξοῦμαι εἰκόνας τῆς, αἱ θαυμασταὶ φωτογραφημέναι ὑπὸ τοῦ Harry Shary, τὴν καθιστοῦνται ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντα. Τὸ θέμα μᾶς μεταφέρει εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἔχει ὅμως τὴν γνωστὴν καὶ πραγματικὴν ἄλλ' εἰς μίαν φανταστικὴν Ἰσπανίαν γεματὴν λυρικῶν καὶ ποιητικότητι, ἢ ἐποικία ἀλλοιωστῶν συνεδισάτετο καὶ περισσώτερον μὲ τὸν ρομαντικὸν χαρακτήρα τοῦ ἔργου.

Αἱ ὄριστεραι σκηναί. Μᾶς εἶναι ἀρκετὰ δύσκολον νὰ τὰς ἀπεκρυβῶμεν. Ἐν τούτοις θὰ σημειώσωμεν μερικὰς τὰς πλέον χαρακτηριστικὰς κατὰ τὴν γῆφωμίν, μᾶς ὡς τὴν σκηνὴν τῆς κομπο-προσκύβειας τῆς ἡρώδους μᾶς μὲ ἕνα ταῦο. εἰς τὸ ἔβρωμα τῆς Ἰσπανίας, τὴν σκηνὴν τοῦ κρημπαρ μὲ τὰ κρημνωτάματα τοῦ Ντούγκλας καὶ τὴν θαυμασίαν καὶ μοναδικὴν ἰσως εἰς τὸ ἔθνος τῆς σκηνὴν τῆς μονομαχίας τοῦ Ζόρρο καὶ τοῦ υἱοῦ του συγχρότως μὲ τοὺς στρατιώτας εἰς τὰ ἔσπειρα τοῦ τῶνον γοητικῶν πύργου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόκρισιν ἱκανοποιεῖται καὶ τοὺς πλέον δυσκόλους. Φυσικὰ εἰς τὴν πρώτην ὀπρῶν ἐθρίσκειται ὁ Ντούγκλας Φαίρπαγκς tris en forme. Ὁ καλλιτέχνης μὲ τὸ μετριοδικὸν μετρίαιμα ἐθρίσκει τὴν φράσιν ταυτὴν ἕνα ρόλον (ἢ μάλλον ρόλους ἀφοῦ πρόκειται περὶ δύο) ἰδιαιτέρως κατάλληλον δι' αὐτόν, ὁ ὅποιος τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐπιδείξῃ πλὴν τῆς μοναδικῆς εὐκρινείας του καὶ τῶν θαυμασιῶν κατορθωμάτων του, καὶ ἔλον τὸ τάλαντόν του ὡς καλλιτέχνου οὐθὼς οὐθὼς. Αἱ ὀλίγαι ἰδίως σκηναὶ τοῦ πατρὸς τὰς ὁποίας ἐρμηνεύει εἰς τὴν ταινίαν ταυτὴν δύνανται νὰ συγκριταλεχθῶσι μεταξὺ τῶν ὀρειοτέρων πρὸ ἀφημύργητος μᾶλλον ὁμοίως ὁ δημοφιλῆς καλλιτέχνης.

Εἰς τὴν Μαίρη Ἀστορ ἐπιστολεύθησαν τὸν ρόλον τῆς ἡρώδους τοῦ θράκικου, τῆς Νιολορῆς ἢ Μοῦρο. Ἡ νεαρὰ καλλιτέχνης ἀναδεικνύεται εἰς τὸν ρόλον αὐτόν ἐξ ἴσου νόστημι δὲν καὶ ἀληθινὴ καὶ ἰτιγίαι. Ὁ Ντόναλν Κρίστ, ὁ σκηνοθέτης τοῦ ἔργου, ἐρμηνεύει ἀπίσταν καὶ τὸν ρόλον τοῦ «Vilain» τοῦ δὸν Σερσάντου. Πλὴν τῶν τριῶν τούτων πρωταγωνιστῶν διακρίνονται εἰς μετριοτέρους ρόλους καὶ ὁ Jack Mac Donald, ὁ Warner Orland, ὁ Albert Mac Guarric καὶ ἡ Λίτσι Πικρὸρ, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἕνα σύνολον ἀπὸ τὰ πλέον ἄριστα.

«ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ Ο ΣΥΓΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΩΣ»

Παράγωγη «Metro Goldwyn»
(Προεβλήθη εἰς «Σπλέντιτ»)

Ἐνα μεγάλο μέρος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὀφείλεται εἰς τὸ θαυμαστὸν λυκόφωλον ποὺ λαμβάνει μέρος

τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μέγας Πέτρος». Ἄς μὴ λησμονήσωμεν νὰ σημειώσωμεν ἐπίσης καὶ τὴν ἐπιδειξιότητα καὶ ὑπομονὴν τοῦ σκηνοθέτου ὁ ὅποιος ἐπέτυχεν νὰ ἐπιθεθῆναι τόσο θαυμάσια ἕνα παρόμοιον πρωταγωνιστήν. Ἄλλὰ πλὴν τούτου καὶ ἡ ὑπόθεσις του, ἔν καὶ παρουσιάζει ὀρισμένας ἀπειθανότητας εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ κρατεῖ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀδιαιτίτων τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ. Ἡ χαριτωμένη Ἑλεάνορ Μπόαρτμαν καὶ ὁ Ραῦρν Μάκ Κη ἐρμηνεύουσιν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ τὴν περιπετειώδη ταυτὴν ταινίαν.

«Ο ΒΑΡΚΑΡΗΣ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ,»

Παράγωγη «Producers Distributing Corporation»
(Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλέντιτ» καὶ τὸ «Μονιὸλ»)

Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀνεμένετο μὲ μεγάλην ἀνυπομονήσαν ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου. Ἡ ἐπιτυχία ποῦ ἐσημειώσαν εἰς ὄλον τὸν κόσμον ἦτο ἀπὸ τὰς ὀλίγας, καὶ ὁ παγκόσμιος κινηματογραφικὸς καὶ καθημερινὸς τύπος τὸ ἀπέδειχθη ἐμμένεστα. Πολλοὶ μάλιστα, μὲ τὴν γνώμην τῶν ὁποίων δὲν διατίθονται νὰ τ' ἔχθωμεν, τὸ ἀνυπόδημον ὡς τὸ ἀριστοτέργημα τοῦ Σάιλι νὰ Μιλ.

Ποῦ γματι δὲ ἡ ταινία αὕτη ἔχει πολλὰ προτερήματα, τεχνικὰ καὶ δραματικὰ, τὰ ὅποια τὸ καθιστοῦν ἔργον ἐξαιρετικόν καὶ σπάνιον.

Τὸ μυστήριον τοῦ Conrad Bercovic, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἀλήθειαν ἡ ὑπόθεσις παρουσιάζει θαυμάσιον ὀνειδιστὸν εἰς τὸν ἐπιφανῆ Ἀμερικανὸν σκηνοθέτην, ὅστις ἐγνώρισεν νὰ τὸ ἐκμεταλλεῖται καταλλήλως καὶ νὰ δώσει εἰς τὴν ταινίαν τοῦ ὀλίγον τὴν ἀπαιτούμενην δὲναιμ ἀκρίβειαν καὶ ἀλήθειαν. Τὸ ἔρωτικόν ἐπὶ ὄλον τοῦ Βαρκαρῆ τοῦ Βόλγα καὶ τῆς πριγκηπίσσης, τὸ ὅποιον λαμβάνει χώραν μέσα εἰς τὸ ἄγριον περιβάλλον τῆς Ρωσικῆς ἐπαναστάσεως, μᾶς ἐφοῦτεται καὶ μᾶς συνεινίηται. Δίον ἐπίσης νὰ σημειώσῃ, καὶ αὐτὸ πρὸς τιμὴν του οὗτι ὁ σκηνοθέτης ἀνεπερίστετος μὲ τελεῖαν ἀμπεροληψία. Χωρὶς νὰ ταχθῇ μὲ τὴν μίαν τὴν ἄλλην μερίδα ἀρκεταί εἰς τὸ νὰ ἐκθέτῃ διάφορα γεγονότα κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἕτερον ἀκριβῶς.

Ἡ σκηνοθεσία εἶναι κατωμένη μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν (Ρώσοι οἱ ὅποιοι εἶλον τὸ ἔργον ἐξεδράσθησαν ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν ἀκριβείαν του) καὶ τὴν χαρακτηριστικὴν ἕνα καλίσθητο καὶ πρωτότυπον γοῦστο. Μεταξὺ τῶν ὀρειοτέρων σκηνῶν αἱ ὅποια ἀφορῶν εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ, ἀρκουμένα νὰ σημειώσωμεν τὴν σκηνὴν τῆς ἐπακρίθου τοῦ Βόλγα, ἢ ὅποια εἶναι θαυμαστὰ ἐν τῇ διακρίσει, καὶ ἡ ὅποια εἶναι οὕτως εἰσιπὶ τοῦ λαίτ' μοτιῶ τοῦ ἔργου.

Ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως τὸ φιλμ αὐτὸ εἶναι ἔργον. Φωτογραφία φωτεινὴ διαγυραστήτη καὶ θελοῦσιν, φωτισμὸς ἀκριβῆς καὶ τεχνικώτατος, ρυθμὸς ἀνεῖ δακτυλωμάτων καὶ ἰσως ἕνα εὐδαιμονιστικὸν νεκροτάξ, εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς τεχνικῆς τοῦ Σάιλι νὰ Μιλ.

Ἡ ὑπόκρισις τῶν ἠθοποιῶν εἰς τὸ ὄλον εἶναι ἀξιωματικῶς. Ἐρχομεν μόνον μερικὰς ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἑλεάνορ Φαίρ, ἢ ὅποια δὲν ἦτο πολὺ κατάλληλη διὰ τὸν ρόλον τῆς πριγκηπίσσης. Ἀνεπίστως οἱ οἱ ἄλλοι ἠθοποιοί, ἀπὸ τὸ πρῶτον μέχρι τοῦ τελευταίου, εἶναι τελείως εἰς τοὺς ρόλους των. Ἡ ἀποκάουσις αὕτη ταινίας ταυτῆς εἶναι ὁ William Boyb, ὁ ὅποιος ὑποδράζει τὸν ρόλον τοῦ Βαρκαρῆ μὲ μίαν φυσικότητα, ἀπλότητα καὶ δὲναιμ ἀκρίβειαν ἀξιοθαύμαστον.

Ὁ Βίκτωρ Βερκόιν τελείως ὡς πριγκηψ Δημήτρι. Ἐπίσης πολὺ καλὸν καὶ ἡ Τροῦλια Φαίρ, ὁ Ρομπέρ Ἔντισον καὶ ὁ Θεόδωρος Κορνήβιτς, εἰς τὰς πρώτης φράσιν ἔσπειρα φυσικὸς καὶ μετρημένος.

Τεχνικὸς ὁ Βαρκαρῆς τοῦ Βόλγα δύνανται δικαίως νὰ συγκριταλεχθῇ μεταξὺ τῶν πρῶτων τριῶν καλλιτερόν φιλμ, ποὺ προεβλήθησαν ἐξέτος, εἰς τὰς Ἀθήνας. — Στ. Κώστας

ΤΟ ΣΗΜΑΔΙ ΤΟΥ ΖΟΡΡΟ

Ζορρο . . . . . Ντούγκλας Φαίρπαγκς

ΤΑΙΝΙΑ EASTERN FILM—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΤΚΑ»

Ὁλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἀνοκίλυσιν τῆς Β. Ἀμερικῆς δταν τὴν ὄριαν Λολίταν θυγατέρα μίαις ἐγνεοῖς ἐπίσης οἰκογενεῶν καὶ αἱ διάφοροι ἐπαρχία ἦσαν κήσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν εἰς τὴν Καλιφορνίαν ἐκπορεύοντο οἱ Ἰσπανοί. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Καλιφορνίας Δὸς Ἀντζελες εἶχε τότε ἕνα διοικητικὴν ὁ ὅποιος ἐκυβέρισε μὲ τὸν πλέον ὀμιον καὶ ἀδικον τρόπον. Ἀνθρώπος αὐτόρητος καὶ ἐγωιστῆς ὁ διοικητῆς τοῦ Δὸς Ἀντζελες ἀνατράφη; εἰς τὴν Ἰσπανίαν μὲ τὰς φρουδαρχικὰς ἀρχὰς τῶν προγράντων του, ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ καταθλιπτικὸν σύστημα τῆς διοικήσεως: του καὶ εἰς τὴν παρθένον οὐκ μὴ αὐτὴν ἐπαρχίαν τῆς Β. Ἀμερικῆς τῆς οὐκαί: οἱ κάτοικοι διὰ ποίαν τὴν φράσιν ἐδοκίμασαν τὸν βαρὺν ζυγὸν τῆς ὑποδουλώσεως.

Ὁ θεσίος τοῦ λαοῦ περὶ αὐτὸν πολλὴν γρήγορα εἰς ἀπελευθερίαν κατὰ μίαν καὶ οἱ ἀδικοῦ μνοι ἐπληθύνοντο καὶ ἐμφανιζόμενος ἀπὸ τὰς ἀυθαρεσίας τῶν ὀργάνων τοῦ ἀπαισίου ἐπράνιου. Εἰς τὰς κωστῆρας αὐτῶν σιγμάς ἐμφανίζονται εἰς τὸ μέσον τῶν ἀδικουμένων ἕνας ηυστηρωδῆς ἦρος ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν ὑπερασπίσιν του λαοῦ μὲ τὰ καταθλιπτικὰ τοῦ κατορθώματα. Εἶναι ἕνας ἄριστος ἱππεὺς ἀμύμων, θαυμάσιος ἀκροβῆτης καὶ τέλειος ἀθλητῆς καὶ ὀνειδέεται Ζόρρο. Κανεὶς δὲν τὸν γνωρίζει, οὔτε εἶχε ἰδῆ ποτὸ πρῶτόν του κανεὶς διότι φορεῖ μίαν μάσκα προσώπου καὶ κατορθώνει δόσεις ἐμφανιστικῆς πουνενθὲν διὰ νὰ τιμωρήσῃ νὰ ἐπαρταῖσι ἄμεσως χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῆ κανεὶς. Τὸ μόνον σημεῖον τῆς παρουσίας του ποὺ ἐγκαταλείπει εἰς κάθε συμπλοκῆν εἶναι ἕνα Ζ που χιρῶσαι μὲ τὸ σταθί του εἰς τὰ πεδία πῶν τιμωρομένων. Οἱ στρατιῶται τὸ ὀνειδέονται τὸν τρέμοντα καὶ οἱ ἰθαγενεὶς τὸν ἀνακηρῶσιν ἦρος καὶ εὐεργετήν.

Ὁ Ζόρρο εἶναι ἀκμὴν ἄριστος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πατέρα του τὸν Ἀλεξάνδρον Βέγγα εἰς τὸν ὅποιον ὀικογενεῶν τὸν ἠλιθίον. Ὁ πατήρ του ἐν τούτοις ἀγνοῶν τὴν πλάσσοδὴ ἀγανάκτησιν τοῦ ἰλάρχου ὁ ὅποιος τίθειαι τὴν πάλιν εἰς καταθλιπτικὸν μυστηριώδους ἦρος. Ἄλλ' ὁ Ζόρρο εἶναι ἀπὸ ἄριστος καὶ τὰ ἴχνη του δὲν εἶναι ἐπιθλον νὰ ἀνακαλοῦ, θοῦν. Δίον παρῶρατις ὀμως πλὴν δίαστημα καὶ ἐμφανίζεται πάλιν εἰς ἕνα δικαστήριον ὅπου ἐδικάζετο ἕνας ἱερεὺς ὁ ὅποιος κατ' ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ ἐμπατισίετο. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς ὁ πιστὸς ἀκηρῆτις τοῦ Ζόρρο τὸν εἰδοποίησε καὶ ὁ εὐγενὴς προστάτης τῶν ἀδικουμένων ἐνασκύπει ὡς κερωνὸς ἐλευθερωεὶ τὸν ἱερέα, ἀλλοπαρῶν τὸν δικαστήν καὶ τὸ ἀποδίδει τὰ ἴσα.

Ὁ Ραῦρν ἐν τῷ μεταξὺ λησμονήσας τὸ πρῶτον του πᾶθημα ἀρχίζει καὶ πάλιν νὰ καταστρώσει νέα σχέδια ἀπαγωγῆς τῆς Λολίτας τὴν ὅποιαν προτίθειαι νὰ κατακρήσῃ.

Τὸ κατορθῶμα τοῦ Ζόρρο προῦκάντες τῆς πλάσσοδὴ ἀγανάκτησιν τοῦ ἰλάρχου ὁ ὅποιος τίθειαι τὴν πάλιν εἰς καταθλιπτικὸν μυστηριώδους ἦρος. Ἄλλ' ὁ Ζόρρο εἶναι ἀπὸ ἄριστος καὶ τὰ ἴχνη του δὲν εἶναι ἐπιθλον νὰ ἀνακαλοῦ, θοῦν. Δίον παρῶρατις ὀμως πλὴν δίαστημα καὶ ἐμφανίζεται πάλιν εἰς ἕνα δικαστήριον ὅπου ἐδικάζετο ἕνας ἱερεὺς ὁ ὅποιος κατ' ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ ἐμπατισίετο. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς ὁ πιστὸς ἀκηρῆτις τοῦ Ζόρρο τὸν εἰδοποίησε καὶ ὁ εὐγενὴς προστάτης τῶν ἀδικουμένων ἐνασκύπει ὡς κερωνὸς ἐλευθερωεὶ τὸν ἱερέα, ἀλλοπαρῶν τὸν δικαστήν καὶ τὸ ἀποδίδει τὰ ἴσα.

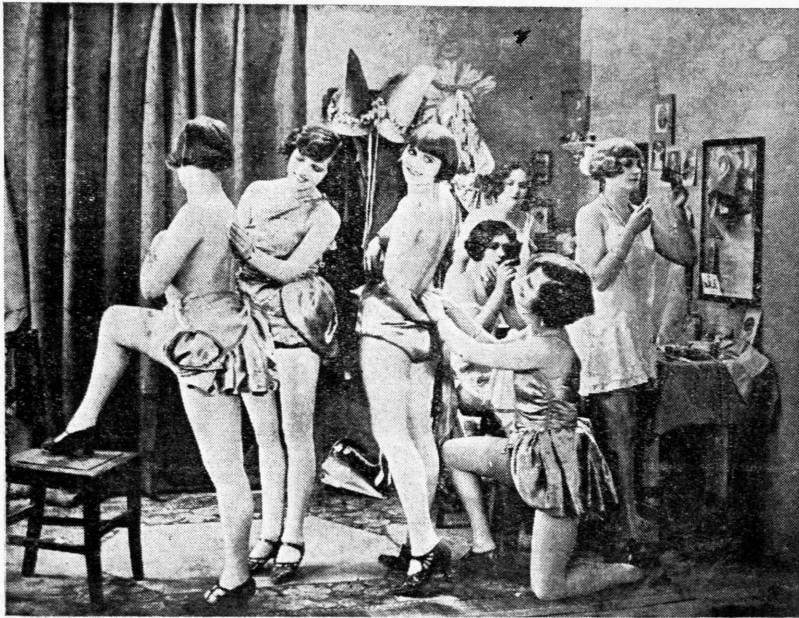
Η ΚΙΝΗΜΑΤ. ΚΙΝΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

διά της βίας. Και μίαν ημέραν ενώ συνώδευσεν την οικογένειαν του Πούλιδος μεβαίνουσαν εις την είσαν του Βέγκα διά το συνοικισμόν άπάγει την Λολίταν δένον αυτήν επί του Ιππου της. Και πάιν θίως ο Ζόρρο την σώζει από τα νόχια του άδικορθότου αυτού και την κρύπτει εις την οικίαν του πατρός τ. υ. Ο Ραμών π. ηροφροηθείς τὸ κρυφόνυγον της Λολίτας σπεύδει με τοίς στρατιώταις του εις τὸ σπίτι του Βέγκα και ει'έρχεται μέσα εις αυτό χωρίς καν να ζητήση την άδειαν καθ' ήν στιγμήν ο υίος Διέγχο Βέγκα διαμαρτυρεται διά τήν αβέβησαν των κρατικῶν οργάνων. Ο Ραμών εις απάντησιν του καταφέρει ένα Ισχυρόν όρπισμα διότι ύπεροσπίζεται και ύποθάλλει τὸν δίδεν ληστήν Ζόρο. Πρό του θρόσους τούτου του Ισάρχου ε Ζόρρο δέν άντιχει πλέον και άναγκάζεται να άποκαλυφθῆ και να διακηρύξη ότι ο Ζόρο ο ύπεροσπιστής των αδύνατων και ο τιμοθς των τυράνων δέν εινε άλλος ε τὸς άπο αυτόν τὸν ήλιθιον Διέγον Βέγκα. Ο Ιλαχος μένει τότε έμβρόνιτος άλλ' εινε αδύνατον πλέον να ύποχώρησιν διότι ο Διέγο τὸν προσκαλεί εις μονομαχίαν άποτέλεσμα τής οποίας εινε να ύσση ή και διά δεύτεραν φοράν την άτίμωσιν δεχόμενος τὸ άτιμωτικόν γραμμα Ζ εις την παριάν του. Η άποκάληψις αὐτῆ ένδουσιάζει τὸν πατέρα του. Άλέξανδρον Βέγκα άλλά περισσότερον χαροποιεῖ τήν άνύπαντον Λολίταν ή οποία εύτυχης πλέον πέφτει εις την άγγάλην του μέλλοντος συζύγου της.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ διά ξέης παλαιά τεύχη του **Κινηματογραφικού 'Αστέρος**: 4ον, 5ον και 27ον του Δου ετους (1924). Πληροφορίες εις τα γραφεία μας.

- Κινημ. 'Ο ερά.**— Προεβλήθη με άρεσκήν επιτυχίαν τὸ έργον "Όλα διά μίαν γυναίκα με τοίς Γαβρ. Γαβριό και Ζαν Τουλού.
- Κινημ. Μελέκ.** Προεβλήθη τὸ έργον «Κανκασινού αίμα» τὸ άνωτέρω άρεσκά καλό, όχι άνω και τὸ τέλο του άνάλογο. "Η μεγάλη διαφήμησις συνεκίνησε άρεσκό κόσμο.
- Κινημ. Μαζίε.**— Προβάλλεται με θριαμβευτικὴν επιτυχίαν τὸ έργον «Ο άγγελος του σκοτίους» τὸ όποιον άρρησ τας καλλιτέρας έντυπώσις.
- Κινημ. 'Αλάμπρα.**— Έξακολουθεῖ ή προβολή του έργου «Μπέν-Χουρ» με καταληκτικὴν επιτυχίαν.
- Κινημ. Μονιέτρ.**— Μεγάλην επιτυχίαν έσημειωσε τὸ έργον «Η εκδίκησις του άποκλήρου» με τὸν Μπαρθελμις και τήν Λωροθά Τζός.
- Κινημ. 'Ετουάλ.**— Προεβλήθη ή κομωδία «Η άγελάδα μου και έγώ».
- Κινημ. Δουζεμβούργον.**— Έξακολουθεῖ ή προβολή του «Καίτημασο» με άγάτασιν συρροή κόσμου.
- Κινημ. 'Εκλαίε.**— Προβάλλεται με μεγάλην επιτυχίαν τὸ έργον «Η άστειδός».
- Κινημ. Κισμέτ.**— Προβάλλεται τὸ έργον «Εύθυμη χήρα» με τήν Μούρραϊν.
- Κινημ. Σικ.**— Προβάλλεται διά δεύτεραν φοράν «Ο Μισχλή Στρογκόφ».

Φ. Ν ξλόγλου

Μία σκηνή από τὸ έργον «Ρασπούτιν ή έμπερηστής της Εύρώπης» τὸ όποιον θα προβληθῆ λαν προσεχώς εις τὸν κινηματογράφον «Ατικόν».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

«Αληθινή μονομαχία μεταξύ των έργων α' Ο βαρκάρης του Βόλα» και «Ο υίος του Ζορρο Δόν Χ...» που προεβλήσαντο με πρώτον εις τὸν κινηματοθέατρο «Σπλάντι» και «Μοντιάλ» τὸ δευτερον εις τὸ «Σαζόν 'Ιντεάλ» και τὸ «Πάνθεον» καθ' ὅλην τήν παρελθούσαν εβδομάδα. Και τὰ δύο έργα των άποών λεπτομερή κριτικὴν δημοσιεύσαν εις τήν ειδικὴν εσλίδι, έσημειώσαν καταληκτικὴν επιτυχίαν και ιδίως «Ο λευβοϋχος του Βόλα» τὸ όποιον τήν ύπερθεσιν δημοσιεύσαν έντεκάς. Εις τὸ «Αττικόν» προεβλήθη «Ο άγνωστος σε ατιώτης» τὸ όποιον μολούει εινε ένα άρεσκό καλό φ λι, λόγω του τίτλου του άνω δέν έσημειώσε τήν επιτυχίαν ήν έπρεπε να σημειώση. Εις τὸ «Όθρα Πάλας» προεβλήθη μία έγχωμος Ιταλική π. αγωγής ταινία, τὸ όργον ποίημα τὸ Ρουστάν «Συρανό με Μπερζεϊάκ».

Από της αύθιου Δευτέρας θα προβληθοῦν τὰ ξέης έργα: Τὸ «Σαζόν 'Ιντεάλ» θα προβάλη «Τὸ σημάδι του Ζορρο» με τὸν Ντονύκλας Φαίρομπαγκς, τὸ όποιον συνέχισα ή εις τὸ κατὰ τήν παρ. εβδομάδα προβληθέν «Υιὸ του Ζορρο». Άκριβώς άποως γνω ήζομεν εκ των έργων «Ο Σίχης» και «Ο υίος τὸ Σίχη». Ίσως δέ τήν έρχομένην έξ δ μάδα μās παρουσιάση, τὸ τελευταίον για μās πλέον, έργον του Βιλεντινο «Μαύρος Άστὸς», τὸ όποιον εινε, αυτό δυνάμεθα να τὸ βεβαίωσωμεν, τὸ τελευταίον, από άπίστως ύποκρίτως και πλούτου σκηνοκῶν.

Εις τὸ «Πάνθεον» θα επαναληφθῆ ή ώραία επιτυχία, ή άλησμόνητος «Ροζίτα» με τήν ώραϊαν Μαϊση Πίφορδ συνοδεία του γωρσοει' τραγουδιού του κ. Σακελλα ίδη υ τὸ της κ. Ζαρεμποπόλου, ίσως δέ επαικολούθησιν τὸ έργον «Παγκρητικὸι έρωτες» με τὸν συμπαθῆ καλλιτέχτην Νόρα ν. Κέρου.

«Η Σινε Όριάν δέν εινε γνωστὸν μέχρι τῆς στιγμῆς που γράφεται ή παρούσα σήλη, ποῖα έργα θα θέση εις προβολήν κατά τήν προσεχῆ εβδομάδα. Πρωτος εν εκ των τριών εινε βεβαίον δις θα εινε «Ο κτηνάνθρωπος» με τὸν Δόν Τσαντι, τὸν γνωστὸν μς από τὸ έργον «Εκείνος που δέχεται εραπίματα».

Επί τέλους οί κινηματογράφοι μα, όχι μόνον των 'Αθηνών και Πειραιώς, άλλα και όλοκληρῶν της Ελλάδος άπεφασίσαν στα σοβαρά να λάβωον όριστικὰς αποφάσεις κατά της βαρντάτης φορολογίας. Άπεφασίσθη δέ άρχικώς να κλείσωον επί εν τεσσαρακοναετοκτίωρον εις ένδειξιν διαμαρτυρίας— εάν έννοείται άποτύχουν ια διαβήματα των παρά τῆ Βουλῆ— εν τῷ μεταξύ δέ θ' άτοραίσωον αν πρέπει να παρατιν εν τὸ κλει μεν των κινηματογραφων. Η άπόφασις αὐτή, ή οποία τρια πραγματικώς τοις: Έλληνας επιχειρηματίας του κινηματογράφου, μās ύπενωτιμῆσις παρομοίαν άπόραον των 'Ιταλῶν συναδέλφων των οί όποιοι, πέρσι, έλεισαν δι' ια κινηματογράφων εν 'Ιταλία εις ένδειξιν διαμαρτυρίας κατά της άποφάσεως του Μουσολίνι άνω επιβάλη πρόσθετον φόρον 10 οιο. Τὸ άποτέλεσμα ήτο να εγκυκαλειφθῆ τὸ μέγα οίονομικόν μέτρον τὸ 'Ιταλοῦ δικτάτορος. Ημεις οί όποιοι πιστεύομεν εις τήν ίσχύν ήτις άποκτά αι μόνον διά της συσσωματώσεως των δυνάμεων, δέν έχομεν εϊμή μόνον να συτήσωμεν εις έλους τοίς επιχειρηματίας των επαρχιών, των όποίων κυρίως τὰ συμφροντα βλάπτονται εκ της άφορητου αὐτῆς φορολογίας, να ένισχύσωον εν δμονοία τήν «Π.Ε.Κ.» εις τας προσπαθείας της άνω επιτυχῆ τὸν κληρὸν άγώνα τὸν όποιον αὐτή ανέλαβε. Έχομεν δέ τήν πεποιθήσιν δις οὐδείς θα λείψη να προσέχη εις τήν «Ένωσιν» τήν συνδρομήν του οιαδήποτε και αν εινε αὐ ή, δις τή νίκη θα κερδηθῆ μόνον διά θιασῶν. Παρακολουθοῦμεν εκ του άνεγγυς τοίς άγώνις της

«Π.Ε.Κ.» τὰ μέλη της οποίας νυχθημερόν εργαζονται διά τήν επιτυχίαν και όμολογούμεν δις μās συνηγορῶν βαρβύτα αι προσπαθείαι των. Εινε πλέον, δυνατόι εις τὸ ελεη, ζήτημα τιμῆς δι' αὐτοίς ή επιτυχία του άγώνος αὐτοῦ.

Ποίος ήλιεσι δις, και δ ήμερησίως τύπος θα έξειρετο καιά του Κράτους διά τήν βαρντάτην, τήν δυσβάστακτον πλείν φορολογίαν του κινηματογράφου; Και εν τούτοις! Άρθετα δλόκληρα, άρθροδια και άλλα γραφόμεν καθημερινώς όπό του ήμερηίου τύπου, όλος άφιλοκεθώς—όπό πε.επι. να τενισθῆ προδτικὴν του—καυτηριάζοντα τήν τακτικὴν της συχ όνου. Έλληνικῆς Πολιτείας έναντι τῶν πολιτῶν εν οτιθέσει με τήν άρχαίαν Έλλάδα ή οποία έφροντιζε να ίδει εις τοίς πολιτάς της άρτον εύθύνων και θέαμα εύθύνων. Ο κινηματογράφος ήμερον πρέπει να άποκτελή τήν εύθύνων εν πνευματικὴν τρεφήν του λαοῦ, δ όποιος ήμερον πληθύνει τὸ ήμουν σχεδόν του ήμερομοθίου του εις άλλους φόρους διά να χαχάνουν τὰ ποντίκια του ύπερπυγίου των Οικονομῶν.

Τὰ επεισοδιακά έργα, έλειψαν όλοσχερῶς εκ των λαϊκῶν άθηναϊκῶν κινηματογράφων, τὰ άντικειντοσην δέ έργα κινωνοικῆ, ίστορι, ό κλα. Τὸ μόνον που άποτελεῖ έξαιρέσις ά όμη εινε τὸ Ιστοικόν «Πανόραμα» του σταθμοῦ Λαυριου. Ούτω εις τὸ «Αχιλλέιον» κατά τήν παρ. εβδομάδα προεβλήθη τὸ έργον της «Όφρα» «Ιερουσαλήμ», εις τὸ «Αθωναϊκόν» «Άγωνία Βασιλ σοσης», εις τὸ Α.Ο.Δ.Ο. της συνοικίας «Αμπελοκήπιον» «Ο Μασστας Άυτοκρατορ» και «Ανθος των 'Ινδιών» εις τήν Μυσειον τὸ Έλληνικῆς παραγωγῆς έργον «Η Γκλόφω» εις τὸν Πιρηνώνια της Καλλιθίας τὸ «Μέσα στη σέλα» με τήν Αίλιαν Τζις, εις δέ τὸ Ροικιόλυιου της όσου Πατριολον εγκυκατέσθη από της παρ. Πα ασκητής και ραδιοφωρον εις τὸν όποιον δέ θιατῆς άπολαμβάνει πλην του κινηματογράφου ται και συναντίας έκτελουμένης συζήσεως εις όνον τὸν Κόσμον.

Προεβλήθημεν όπό της εταιρείας Έκκτα να δηλώσωμεν δις, ή αναγραφεία εις προσηγόμενον τεύχος εΐδησις, περί άγορῆς τῆς ταινίας «Εμδεν όπ' αὐτῆς δέ» εις άκριβίς. Lietdke

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

- Κινημ. 'Ολύμπια.** Από της Δευτέρας προεβλήθη ο «Αστωσις υίος» τὸ όποιον ένεκα του άπλήτου φωτισμού και της πλουσίας σκηνοθεσίας του ήρσο, από της Προσωμενης προεβλήθη τὸ έργον «Αιαι αι γυναίκες άγαπού».
- Κινημ. Α' Αϊψ.** Προεβλήθη επιτυχώς τὸ έργον «Μπαμπάς με τὸ στατιό» με τήν Αίλιαν Χιρβει.
- Κινημ. Σπλέντιν.** Προεβλήθη από της Δευτέρας τὸ έργον «Αυτός που δέχεται εραπίματα» με τὸν Δόν Τσαντι και τήν Νόρια Σηρε, ή οποία ήρσο εις τὸν πειρατικόν κοινόν, από της Πέμπης «Ο παγκηνη και ή Κοκίττα».
- Κινημ. Χρυσότο ιδου.** Προεβλήθη τὸ «Ματωμένο τραανάφλιον» και ή κομωδία «Ο Σαζόν κόρης».
- Κινημ. Παλλάς.** (Ταυτοῦσια). Προεβλήθη τήν πρώτην έποχην του κολοσσού «Νικητολογη».
- Κινημ. Ηλ ο ια.** Συ ηρίζεται ή προβολή διαφόρων έπεισοδιακῶν.

Ε. Βενέτιος

«Αδελφοί Σέλεμπεργκ» με τον Κόνραντ Φάιτ και ο «Σείχη» με τον Βαλεντίνο.

Κινημ. «Πάνθεον» Ταξά α Προβλήθησαν επίσης α' και β' εποχή «Βινίβια» Προσώς «Η Πυρροδοσάνα του Λιβάνου» και «6 ήμεροι έρωτος».

Κινημ. «Γενιά» Μας παρουσίασε τους «Μπούμ» με την Αλιάν Τζέι, και το φιλμ «Ντεκλά» με την Κορίννα Γυφωφιδ. Προσώς «Η ζωή του Μόντε Κάρο».

R. 'Αδριόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΙ

Κινημ. Λαού. Προβλήθησαν τα έργα «Η Ζηριολέ», «Πίσω από το μέτωπο» και «Η εθνομη χίρα». **N. Δ. ΚΟΡΙΝΘΟΣ**

Κινημ. 'Εραϊον. Προβλήθησαν τα έργα «Ο αριθμός 13», «Ιστορία για γυναικόν», «Σκαρμούτσ», «Κούκλες θεάτρου» και η πρώτη εποχή του έργου «Ασπάλινο άνθρωπος». Προσώς έργα ομοίως παραγωγής.

Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν με επιτυχία τα έργα «Γουλιέλμος Τίλλος» με τον Φίτιν, «Ο φίλος μου σωφρέ» ή μεγάλη επιτυχία του Κούγκαν «Ομοιωμένο βασιλόπουλο», «Είς την χώρα του μύσου», «Απ' την πόλη της ύπαιθρου» με την Πικφορντ και «Το σπίτι του φρέδου» με τον Βέρνερ Κοφους. **P. Δ λαπάρ**

ΕΛΛΗΝ

Κινημ. Μέγας. Προβλήθη διὰ δευτέραν φοράν «Ο κόρης Κούσια» με τον Κόνραντ Φάιτ, «Η κόρη του λίκου» και η πρώτη εποχή του έργου «Χαμένος κόμπος».

Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν το «Κοραβίνο προς την όθνη» και συνέχεια του επεισοδιακού «Το σπίτι του Αετού». **Σ. Καζάν ζής**

ΧΑΝΙΑ

Κινημ. 'Ιδαίου Αντρον. Προβλήθησαν «Ο μικρός παλατιώλης» εις 5 εποχές, το έργο «Ροβίνας Κροσός», «'Ερωσ του σκοτού» και «Αι δύο όρμησι του Τουίνου».

Κινημ. Κεντρικόν. Προβλήθη εις εποχές το έργο «Ο Βασιβράς», «Αρτίγκόλο» και «Η ήθος της Ελλάδος». **E. Κουβαριτάκης**

ΝΑΥΠΑΓΙΟΝ

Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν τα έργα «Ο φίλος μου σωφρέ», «Το σπίτι του φρέδου», «Ο δούλος της ενυλίας» με την Τζέιν Παλέου και «Ομοιωμένο βασιλόπουλο με τον Τζαίν Κούγκαν. Προσώς «Είς την χώρα του μύσου» με την Πικφορντ. **Γαπθθανόσπουλος**

ΣΑΜΟΣ

Κινημ. Αιτικό. Καθ' όλην την εβδομάδα προβάλλεται «Η Μιάρνα».

Μετ' πίσως επισημότητος έτελεσθησαν τα έργα της νέας αιδούσης του κινημ. «Αιτικό» εις την όποιαν η έναρξις του κινηματογράφου εγένετο από της παρ. Τετάρτης με το ύπεροχο έργο «Το ινδιόστημα μιάς εταίρας» με την Αιλί Νταϊνιά. **I. Σπανός**

ΚΑΒΑΛΑ

Κινημ. 'Ολύμπια. Μετά την μεγάλην επιτυχίαν του έργου «Αιολίος έρωσ» προβλήθη το έργο «Αι απόκληροι του γάμου» με εξαιρετικήν επιτυχίαν κρατήσαν το πρόγραμμα επί μίαν ολόκληρον εβδομάδα. Αίαν προσώς «Τραζιάντα» με την Μοίραου.

Κινημ. Αίγλη. Προβλήθησαν «Η γοητεία» με την Μοίραου, το όποιον ύπεροχος και η παράστασις κομωδία «Πάτερ Σουλώ». **Γ. Νιτσιόπουλος**

ΑΡΑΜΑ

Κινημ. Μέγα. Προβλήθη μετά το έργο «Δύο μάγες» ο «Συνοχή» εις 6 εποχές. Προσώς «Η κυρία με την μάσκα» και «Μεγαλοφύλα και παραφροσύνη» με τον Μοστούκιν. **Νικ. Μακ.**

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Κινημ. Αιτικό. Προβλήθησαν «Ο Ρομπέρ των δασών» «Ο 'Οθέλλος» με τον Γιάννης, «Η Σία» με την Μαντζέ

τι, «Η κοιλιά του τρώμου με την Λάα ντε Πούτι και «Ο Τρωικός πόλεμος». Προσώς «Η δουλοπία Κυπρίσ», «Μαρία 'Αντουανέτα», «Μαροκό» κλπ. **Π. Βουτινάς**

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

B. Α γοθέτην (Αδρίαν). Αι φωτογραφίαι ος έστράλησαν.

N. Κωσταριδην (Ένταθα). Έστράλη επ' όνοματι Α. Ζιγαράκη Καβάλλα μία φωτογραφία Κατλάν.

N. Μαρκ. (Αράμαν). Έστράλη: έλήθη και ος εχαρακτηρισμέν.

Γ. Νικόπ. (Καβάλλαν). Έπιταγή έρχ. 19) έλήθη. Σς εχαρακτηρισμέν.

Ιππ. Στανόν (Σάιαν). Δέν μας συγκινεί διόλου η άπώτασις του Κινημ. «Ηραίου». Ημερις εξυμνηστέμην τας έλληνικάς επιχειρήσεις και περιτροπόμενους τους εινδούλους. Θι έληθη καιρός πού θά μεταγλήθη πικρά, διότι υποστηρίξον του «Κινημ. Αστέρ» υποστηρίξει αυτό το συμφέρον του. Παρακαλούμεν θερμώς διαβάζετε τ' άνωτέρω.

Μπαζουκίην (Κόρ νθον). Διαι δέν έπροντιάζει διά την άνάτωσιν της συνδρομής του κινηματογράφου «Πάνθεον».

N. Δανέλη. (Καλίμας). Έάν δάχετα ο κ. Γ. Κωνσταντίνου, πού εχαρακτηρισμέν άναλλάξ, άλλως μάς εθροποιείτε περί του εναντίου.

Αταπ κρινήν. (Θεο)νικήν. Γικτι καθοστρεφεται δύο εβδομάζων κινήσις;

ΛΗΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Είς το τέλος του τρέχοντος μηνός Φεβρουαρίου υ. ε. έ. λήγουν αι συνδρομαί των κ. κ. Κ. Πάλτου Λάρισσα, Γ. Χριστοδοπούλου Τύρναβος και I. Βασιλάκη Καλάμα.

Παρακαλούνται θερμώς οι άνωτέρω κ. κ. συνδρομηταί όπως αναεώσωσι εν άίρωσ τας συνδρομας των, διότι κατ' έπικρατήσασαν άρχην θά διακοπή από 1ης Μαρτίου η περαιτέρω άποταλή ού τεόχου.

'Η Διαχειρίσις

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑΙ ΔΙΑ ΚΑΔΡΑ

Θυμιάσιμα φωτογραφίαι μεγεθους 20x26 (σηναι από διάφορα έργα μη προβληθέντα εις έντι έ' Ελλάδα) κατάλληλοι δια πλίσια πωλούνται πάντοτε εις τας γραφεία μας προς δραχμ. δέκα έκάστη. Διά τας επαρχίας προς δραχμ. 12.50 έ άστη.

ΕΝΑΣ ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η γνωστή μεγάλη ρωσική κινηματογραφική εταιρία «Γκοσκίν» ηνοίξε στη Μόσχου νέον κινηματογράφον δοτι: θά προβάλλη άποκλειστικώς εκπαιδευτικά κουλτουριστικά φιλμ. Ο κινηματογράφος έκαμε έναρξιν με το ύπεροχο κουλτουριστικό φιλμ της U.F.A. «Ο δρόμος προς την δύαμιν και την κ'λιονήν». Η επιτυχία ήτο εξαιρετική. Τώρα το φιλμ κυκλοφορεί εις τας επαρχίας. Τό εξαιρετικό και πρωτότυπο αυτό φιλμ θά το δώμε προσώς και εις τας Αθήνας από της 6θλής του Ούρα Πόλας.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

HENNY PORTEN

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Μετά τας δυσκολίας και στενοχωρίας της παιδικής και έφηβικής ηλικίας άνέτειλε δι' αυήν μία ευάριστος έποχη. Ο πόλεμος με το σκληρό ματωμένο του χέρι έπληξε και αυτήν, όπως τόσες άλλες. Το περρωμένο ήτο σκληρόν.

Υπέστη τα υδόν πλήρη, τα ίχνη του όποιου σκληρό σήμερον μετά από τόσα χρόνια φαίνονται στο γλυό της πρόσωπο.

— Λίγο καιρό μετά την ειόδον της στο φιλμ, έγένετο εν σην ή καλλιτέχνις ώς ρεζιζο της τον ήθοσιόν Kurd Stark. Ούτος εθδύς άμέως άντελήθη τα εξαιρετικά προτερήματα της Ένυ και έπληθη ή άμέσως της έργοσις της ά επιτέσεσ όσον ήτο δυνατόν του τάλαντου της: νεύρας καλλιτεχνικός. Άχ όρατα συνεγχεζον, της υπερέκνευε το κάθε τι και την διήθυσεν εις όλο. Απ' αυήν την καθαρώς καλλιτεχνικήν σχέσιν δέν ήργητε φυσικά θά άνταπειθή άνεμαξού τον και προσωποποίητοισ ή, ήτις κατέληξε εις τον γάμον της Porten και του Stark. Η όσον άρμονική καλλιτεχνική των συνάφεια τους διεμόρφωσε ευτυχώς συζυγικόν βίον, άλλ' ο πόλεμος... Ο Στάρκ εθδύς άμέσως κατετάθη ως άνθρωπολογός και καθ' ήν έσχην ή Porten ή ο σχορρωμένη ά έκτελή στο Βερολίνο τας καλλιτεχνικής της υποχρεώσεσι, ο Στάρκ ίστατο στην πρώτην γραμμήν του περάσ, και ήνωστέτο υπέρ Πατριδ σν.

Είπε πολύ δύσκολον και φαντασθή εις τι τεράστιον καθήκον είνε να ειαι υποχρεωμένος να δειχνης στο κοινόν ήν μόνον στο φιλμ, άλλα και κίτω από την σκηνήν, πού σωπων πάντοτε ή ίδιμο αι γελαστό, καθ' ήν στιγμήν ή ψυχή του σπαράσσει. Είπε πραγματικώς ύψιστη κατανίκησι, όταν κατέπνευε ταύτα αισθήματα έχει στην ψυχή της και καταπολεμούσα θά άτομια της συναισθήματα να ευφρασκεται εις θέσιν να παίξει ευθέτως ούλους.

Η Ένυ Porten ήτο υποχρεωμένη εντός ώρισμένου χρόνου να γνηροποωρισμένον αριθμόν κομωδιών. Της ήτο άπολύτως άδύνατον θά άποποιήη τας υποχρεώσεσις της αυτάς και όταν άκόμη ο άνδρας της έπεσον εις το πεδίον του θανάτου. Κατέπνευε το πίν πρό του καθήκοντος.

Οι άγνοεις όμως αυτου, μεταξύ έκτελέσεως του καθήκοντος και άπο του ψυχικού κλονισμού έδωκαν κατά πρώτον στην Porten την σφραγίδα του άληθού, ύψους. Σήμερον είνε ή μεγάλη ήρωίς, της όποιας ή τραγική ήμισ ά έζει άκέραιον θαυμασιόν.

Τά χρόνια έπέρασαν και ή Ένυ Porten είνε ήδη παντρωμένη με τον Dr Kaufmann. Η άνάμνησις όμως του πρώτου σκέφον της, του πρώτου προσομιούσ Στάρκ οδδέποτε την έγκατέλειψεν. Αι σχέσεσι των με τον άνιχη αυτόν είχαν και το ποιητικόν, το ρομαντικόν και οι τοισού του είδους σχέσεσις οδδέποτε ληρομονούται. Η Ένυ Porten μετά το πλήρη τοίτου κατάσταση δι' φορετική. Έλάμβανε πλέον τον δρόμον προς τας μεγάλας δημοφιλίας. Η μοιροία «Αννα Βόλλιν» την έπλησίαζεν.

Κι' αυτό είνε εύλογον, διότι και μόν έν έπαίξαν και αυτου σε φιλμ, έχουν όμως πάντοτε μεγαλυτέρων πείραν του πώς να κινήσουν ή να πλοσθηθών από πάντα άλλον έκτός του θεάτρου. Κι' εν τοιούτοις θά ήτο εύκτιόν οδδεις ήθοσιός του φιλμ να εις διέλθει προηγουμένους εκ του θεάτρου, δά να μη ήσαν ήναγκαζόμενοι να παρασούν εις το θεάτρον μέγιστον ήρωσ των δυνάμεών των και να έπιτρέψουν πίν δυνατόν ένδερόμενών των δυνάμεών των να άνταπειθή εις το φιλμ.

Έδώ δόναται τις να φέρη ως παράδειγμα την Ένυ Porten. Γε' αυτήν το φιλμ ήτο ολόκληρη ζωή, έ ι πολύ δέ ή κυρία και μοναδική της έργασία. Με ένδοσιασμό έθυσσε τους δυνάμεις της για να προσφέρει στο φιλμ κάτι καλό, καλλιτεχνικό και πλήρως άξίως και έθροσε σ' εα ύψηλόν έπίπεδον πού την κρατεί μακράν δ'ον των άλλων συναδέλφων της.

Θά έδωμεν εθδύς μετ' άλλων με ποίαν άφοσίωσιν και άκρίβειαν παρακολουθεί και τεχνικά λεπτομερείως τον φωτογραφόν. Κάθε πραγματική καλλιτεχνική προσπάθει να κερδίση μίαν βαθμίδα στο ενεργητικόν της με κάθε νέο της φιλμ, η αυτό δέν θεωρεί την έργασίαν η της ός άγχαίριαν και σπευδεί ταχέως να την άπαλησθή άλλ' ως καλλιτεχνικήν ύπόστασιν.

Τό έλαγιστότατον λάθος, ή παράλειψις της φαινομένης άσημάντου λεπτομερείας, ήτις όμως έπιδύ εις την αισθητικήν συνάφειαν του έργου, δόναται άμέσως μέγιστη έπιρροήν να έχη επί της έπιτυχίας του φιλμ. Παρατηρήσατε όπου παίζει ή Ένυ Porten, και άμέσως θά άνιληφθήτε πούσ το προσωπικόν σιδήμα της καλλιτεχνικής ενβάλλεται πάντοτε. Είπε χαρ' κτηροισιότατον ότι ή Porten είχεν έλξέιν διας είδ με, ως ζωγράφον της τον περίον τον L. Kainer, τον πασιγώπων ζωγράφον όρώνον γυναικόν. Ούτος γνωσζεν να παρήη το άρωματώδες, το όσφύον, το κομψόν πού φέρει κάθε γυναικα, συγκνεν άνει άκόμη και το άλάνθαστον βλέμμα διά το όλον μεγαλειον σιλμ πού δειχόνταν θαυμάσια οι μεγ'λοτρεπείς πίνακες του

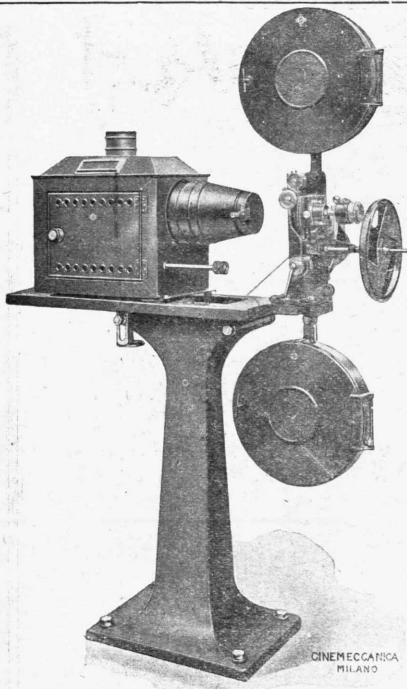
Η Ένυ Porten ένδοσιασίζεται και υπεργρανεύεται να προσκαλήται εις νυμφωσιάν και να ζυγεται ή γνώμη της. Πανταύ και πάντοτε ή έπιθυμία της καλλιτεχνικός είνε να διατεράση ολόκληρο το φιλμ της με το προσωπικόν της πνεύμα, έπιζητεί να δώση παντου την σφραγίδα της προσωπικότητος. Γε' αυτό ή συμμετοχή της θθάει μέγιστον τελευταίον λεπτομερειών του φωτισμού. Στι τέλος κατανό σχολαστική έπιτυγχάνει έμς του σκοπού της και δημοσιουργεί λαοσικά έργα.

Έπειδή ή Porten καταβάλλει ολόκληρη την εργατικότητα της δια κάθε της δημοσιουργίαν έπέτυχε να δώση στην έκφρασίς της μίαν εξαιρετικήν χρεάσιν, την όποιαν στεροφύται οι περισότεροι εκ του θεάτρον προερχόμενοι άστέρεις. Αυτοι παραμένουσιν εις ήσαν και στην σκηνήν. Ίδου πού έγκυεται οι μόνι σπαλάμ. Τον Χ ημοσιόσιόν το φιλμ άλλως και μίαν διότι έχει περισότεράς δυναότητας άποκ' ήσεως γρήνης ένεκα της καταπληκτικότητας του άνα τον κόμον έξαιλίσεως και ως εκ τοιούτου δημοικότερου της σκηνής.

Κάποτε πρό έτών στο Γερμανικόν θεάτρον έδίδετο ή προεμέρα του περιφήμου έργου «Ο θάνατος του Ναντόν» με πρωταγωνιστήν τον πασιγώπων Α. Μοισσι. Όποιος συνέτασε να δη το εξαιρετικόν αυτό έργο με την μεγαλειότητα σκηνοθεσιαν του εύλόγως θά άντιληφθή ότι ή Porten είνε κατανεουσιόσηνη.

(Ακ' λουθεί)

**ΕΤΑΙΡΙΑ
"ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ."**

ΟΔΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ 112 — ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΟΡΚΩΒΕΙΩΤ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Αποκλειστικοί Αντιπρόσωποι διά την Ελλάδα, Βαλκάνια, Αίγυπτον και Συρίαν των Κινηματογραφικών μηχανών

CINEMECANICA

MILANO

Αι καλλίτεροι και τελειότεροι μηχανοί προβολής διά μεγάλους και μικρούς Κινηματογράφους. Ίνστιτούτα, Σχολεία, Αθλητικά, Ίπποδρόμια, Ομάδας κλπ. κλπ.

Διαρκής παρακαταθήκη εν τοις γραφείοις μας.

Αι καλλίτεροι μηχανοί.—Οι καλλίτεροι όροι.—Τα καλλίτερα Modèles.

Τιμάς, καταλόγους, φωτογραφίας, σχέδια ως και όδηγίας εργασιών ως προς τας μηχανάς.

ΔΩΡΕΑΝ τῶ αἰτούντι.

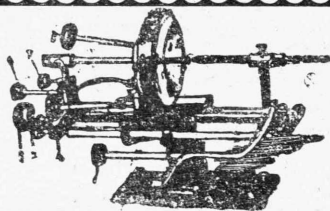
Παρέχονται εύκολαί εἰς τὴν πληρωμήν.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

ΚΑΚΟΘΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΔΙΑΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΑ ΠΑΡ' ΕΜΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΜΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΠΟΙΗΘΗΣ ΜΗ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ CONTINΣΟΥΖΑ

ΠΡΟΚΑΛΩ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩ ΟΤΙ ΚΡΑΤΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΠΑΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝ ΠΑΣΙΦΑΝΩΣ ΟΤΙ ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΓΗΝΣΙΑ ΠΑΤΕ ΚΑΙ ΠΑΣ Ο ΔΙΑΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΝΤΡΟΠΟΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΔΑΡΙΟΣ Ι. ΜΟΛΧΟ
Όδος Κολόμβου 21 Θεσσαλονίκη

ΣΤΑΜΟΣ Β. ΣΤΑΜΕΛΟΣ

ΔΕΜΠΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ διά κάθε κινηματογραφικήν μηχανήν, 80 ο)ο Οικονομία εις ό ύμα και εις άνθρωπος.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ εις κάθε Κινηματογράφον. ΑΝΘΡΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΛΛΑ. Διαρκής μεγάλη παρακαταθήκη εξαιρετων ποιότητων καθώς και άπάντων των κινηματογραφικών εξαρτημάτων (μπομπ'νες, άρσουλίς κλπ.)

ΤΑΙΝΙΑΙ. Αι καλλίτεροι ταινία πού προβάλλονται σήμερα εν Ελλάδα άήκουσι εις τον Οίκον.

ΣΤΑΜΕΛΦΙΛΜ

Χαγιάλου Τριχοτύου 5. Γραμματοβυρίε 56
Τηλεγρ. Διεύθυνσις: Στάμελφιλμ.